

MET TWEE AAN ZEE

een komedie

Luuk Hoedemaekers

DE PERSONAGES

- **Yves Flerackers** is een enorm zelfzekere en sportieve man van ongeveer 30 jaar. Hij is getrouwd met Marina De Spiegheleire.
- **Bart Flerackers** is Yves' tweelingbroer. Hij is vrijgezel en een beetje een flierefluiter. Bart draagt altijd een bril. (De rol van beide broers wordt door één acteur gespeeld.)
- **Hugo Flerackers** is de vader van Bart en Yves. Hij is weduwnaar en vrij gefortuneerd.
- **Marina De Spiegheleire** is de vrouw van Yves. Ook zij is rond de 30.
- **Josie Bosmans** is de 25-jarige vriendin van Yves.
- **Johny Swing** is het niet zo snuggere vriendje van Marina.
- **Ingrid Vangenechten** is de nieuwe, 30-jarige secretaresse van Hugo.
- **Sandra Kumpen** is het scharreltje van Bart. Zij is 25 jaar.

HET DECOR

'**Met twee aan zee**' speelt zich af in het appartement van Bart en Yves Fleerackers, langs de zeedijk, ergens aan de Vlaamse kust. Het appartement van de broers is een soort dubbelappartement, opgesplitst in twee symmetrische delen waarvan de linkerhelft aan Bart toebehoort en de rechterhelft aan Yves. Beide appartementsgedeelten hebben ieder twee slaapkamers, één badkamer en een (niet-zichtbaar) inkomhalletje dat leidt naar de gemeenschappelijke keuken en naar de afzonderlijke inkomdeuren. De keuken is via een doorgeefluik verbonden met de living. Links en rechts vòòr zien we de respectievelijke salonnetjes van Bart en Yves, beide min of meer identiek, maar toch met een persoonlijke 'touch' (bekleding, spotjes, TV ...). Achter het voordoek bevindt zich een raam dat net zo groot is als de vierde wand zelf. Het raam moet open en dicht kunnen en aan de binnenkant ervan hangen gordijnen. Op een paar plaatsen in de zaal liggen er stroken wit zand. Deze stukken strand waarop enkele korte sequenties gespeeld worden moeten goed zichtbaar zijn vanuit het appartement. Achter in de zaal en in de coulissen staan enkele windmachines.

EERSTE BEDRIJF

(Het is vrijdag, ergens in de late namiddag. De gordijnen in het appartement van de broers Flerackers zijn nog dicht. Alles is donker. Het appartement is verlaten. Plots horen we gestommel aan de rechterkant. Een deur wordt geopend. Het licht boven de tafel gaat aan, maar de gordijnen blijven dicht. We horen de stemmen van Yves en Josie.)

YVES Dit is het. Ons liefdesnestje voor het weekend. Kom schat, laat ons geen tijd verliezen en meteen het bed induiken.

JOSIE Yves, asjeblief.

YVES De gedachte aan wat er allemaal onder die kleren schuil gaat maakt me gewoonweg razend.

JOSIE Toch niet razend van woede, mag ik hopen.

YVES Nee, schat, razend van lust, pure lust. *(gromt)* Josie!

JOSIE Toe, lieveling, laat ons eerst even op adem komen. *(Josie opent de gordijnen. Meer licht op de scène; dit wordt in de loop van het eerste bedrijf geleidelijk aan verminderd om de overgang naar de avond weer te geven. We zien Josie en Yves, gepakt met weekendtassen. Yves heeft een zonnebril op.)*

Oh, wat een prachtig uitzicht op de duinen en op de zee.

YVES *(kijkt begerig naar Josie)* Inderdaad, een prachtig uitzicht. Ik kan er niet genoeg van krijgen.

JOSIE Ik denk dat ik ieder weekend aan zee zou doorbrengen als ik zo een appartement had.

YVES Dat was eigenlijk ook de bedoeling toen papa het voor ons kocht, maar Bart en ik maken er de laatste jaren bijna geen gebruik meer van.

JOSIE Bart?

YVES Ja, Bart. Mijn tweelingbroer. *(legt zijn zonnebril op tafel)* Die kant is van hem, deze kant van mij. De keuken en de living zijn min of meer gemeenschappelijk. Papa dacht indertijd dat we onafscheidelijk zouden blijven maar vooral de laatste jaren zijn Bart en ik sterk uit elkaar gegroeid. *(Yves draagt ondertussen de weekendtassen naar R1 (=slaapkamer 1 aan de rechterkant) zodat er dadelijk geen enkel spoor meer is van hun aanwezigheid.)*

JOSIE *(legt haar armen verleidelijk in Yves' nek)* In dat geval, arme schat, mag je straks wat meer naar mij toe groeien.

YVES Dat klinkt me als hemelse muziek in de oren.

JOSIE Als u me dan nu de badkamer even wijst, mijnheer Fleerackers, dan kan ik me gaan opfrissen.

YVES Natuurlijk, prinses. *(doet de deur van de BKR (=badkamer rechts) open, laat Josie binnen en trekt de deur weer dicht)* Ja, Marina, vrouwtjelief, deze jongen zit het hele weekend op een congres van verzekeringsmakelaars in Brugge ... en dat er zal gewerkt worden, dat verzeker ik je.

JOSIE *(op uit BKR, in slipje en BH en met haar jurk over de schouders)* *(gespeeld)* Excuseer me, mijnheer Fleerackers, maar ik vrees dat ik me plots niet meer zo goed voel en dat ik even moet gaan liggen.

YVES *(met lachje)* Ach, hoe jammer! *(dan achter haar aan en allebei af in R1)* Kom hier, jij heerlijke brok ongerepte natuur! *(Josie slaakt een gilletje en de deur gaat dicht)*

(We horen nu gestommel aan de linkerkant. Bart komt op. Het is dezelfde acteur, maar iets luchtiger gekleed en met bril. Bart draagt een weekendtas en een zak met levensmiddelen, waaronder een fles champagne. Hij is goedgeluimd en wil dit weekend de bloemetjes eens buiten zetten. Al zingend 'en in het bos daar zijn de jagers, hali, halo, de jagers, en ze jagen er op los' brengt hij zijn spullen naar L1.)

BART Kustmeisjes, opgepast, want Bart Fleerackers, de meest begeerde vrijgezel van Nederlandssprekend West-Europa zet een stapje in de wereld. *(speelt een toevallige ontmoeting met een meisje)* Hoi, lekker dier, ik ben Bart, de Bart. Wil jij de nacht met mij doorbrengen? ... Nee, te direct. ... Aangenaam, juffrouw, kan ik u iets te drinken aanbieden? ... Hm, wat slapjes. ... Dag geweldig stuk! Wat doe jij vanavond? Zin om een flesje champagne te kraken? Ik heb er nog een paar staan in mijn appartement. ... Al veel beter. *(Bart L af)*

(Opnieuw gestommel aan de rechterkant. De binnendeur gaat open en Marina en Johnny komen op met weekendtassen. Ze zijn 'vol' van elkaar en kunnen daardoor moeilijk van elkaar afblijven.)

JOHNY Oh, Marina!

MARINA Oh, Johnny!

JOHNY Oh, Marina!

MARINA Oh, Johnny!

JOHNY Oh, Marina!

MARINA Oh, Johnny, jij lekkere beitel!

JOHNY Oh, Marina! Een heel weekend voor ons tweetjes, het is bijna te mooi om waar te zijn, jij en ik alleen.

MARINA Oh, Johnny! En Yves zit het hele weekend veilig op een congres van verzekeringsmakelaars in Brugge. Ambiance 'verzekerd!' (*trekt hem mee naar R1*)

JOHNY Dat is toch niet de slaapkamer waar jij en je man ... euh ... van bil gaan als jullie hier logeren?

MARINA Ja, maar wat dan nog? Laat jij je daardoor afschrikken?

JOHNY Toch wel een heel klein beetje. Is er geen andere kamer vrij? Ik vrees dat ik niks kan presteren in dat zelfde bed waar jij en je man liggen te ... euh ... kieren.

MARINA Zoals je wil, Johnnyboy-meester, dan nemen we de logeerkamer.

JOHNY Oh, Marina! (*allebei af in R2*)

MARINA Kom, Johnny! ... Zet 'm op Johnny! (*deur dicht*)

JOSIE (*steekt haar hoofd uit R1*) Ik dacht dat ik iets hoorde.

STEM YVES Er is hier niemand buiten ons, schatje. Kom vlug terug het bed in (*Josie terug af en deur dicht*)

(Bart komt terug op met Sandra, een meisje dat hij beneden in de bar heeft opgescharreld.)

BART Kom erin, liefje. Wil je iets drinken?

SANDRA Graag. Mooi appartementje.

BART Vind je? Het is van mijn broer en mij, maar we maken er niet zo veel gebruik meer van. Is champagne goed genoeg?

SANRA Fantastisch.

BART Maar nu ik jou heb leren kennen, Sonja, ...

SANDRA Sandra.

BART ... euh, Sandra, wil ik wel vaker een weekendje aan zee doorbrengen.

SANDRA Leugenaar.

BART (*haalt de champagne uit de slaapkamer en de glazen uit de keuken en schenkt in*) Op ons tweeën en op een heerlijk ongestoord weekendje, Sincha.

SANDRA (*is ondertussen in het salonnetje gaan zitten-liggen*) Proost, Bob.

(De telefoon gaat. Bart neemt onmiddellijk op. Het is Hugo Fleerackers, de vader van Bart en Yves. We horen zijn stem duidelijk. Tijdens het gesprek tussen Bart en Hugo begint Sandra Bart uit te kleden en op te vrijen.)

STEM HUGO Bart, ben jij dat?

BART Ja, vader. *(Bart zegt altijd 'vader', Yves zegt 'papa')*

STEM HUGO Hoe is het nu met je?

BART *(verbaasd)* Goed. Waarom?

STEM HUGO Toen ik vanochtend naar je werk belde, vertelden ze me dat je een dag verlof genomen had omdat je een beetje overspannen was en dat je naar zee ging om uit te rusten.

BART Jaja. ... Dat is juist. ... Ik sta momenteel wel wat gespannen ... ik bedoel ... ik ben wel wat overspannen ... maar het is al een stuk beter nu. *(Sandra blaast hem in het gezicht)* De gezonde zeelucht doet wonderen.

STEM HUGO Zeg, Bart, ik zit een beetje in de problemen. Je weet misschien dat ik sinds enkele weken een nieuwe secretaresse heb.

BART Daar heb ik nog niets van gehoord, nee, maar ik sta zeker niet verbaasd.

STEM HUGO Juist. Dan weet je het nu. Het zal je dan misschien ook niet verwonderen dat het dan wel eens heel goed zou kunnen zijn dat ze misschien wel wat meer zou kunnen worden dan alleen maar mijn secretaresse, als je begrijpt wat ik bedoel.

BART *(cynisch)* Ik begrijp het. Maar ze weet het waarschijnlijk nog niet. *(tot Sandra)* Ouwe bok.

SANDRA *(mekkert als een geit)* Mèèèèèèèè!

STEM HUGO Zoiets ja. Ik heb haar in het begin van deze week al gevraagd of ze geen zin had om met me mee naar zee te gaan, maar ze trok er toen nog niet erg aan. Gisteren heb ik dan nog eens aangedrongen en uiteindelijk heeft ze dan toch ja gezegd.

BART Wat is dan eigenlijk het probleem?

STEM HUGO Ik heb er helemaal niet meer aan gedacht dat mijn eigen appartement verhuurd is.

BART Ik geloof dat ik het begin te begrijpen.

STEM HUGO Daarom had ik aan dat van jou gedacht of aan dat van Yves, want jullie maken er de laatste jaren toch bijna geen gebruik meer van.

BART Behalve dan uitgerekend vandaag ... nu ik moet rusten *(kreunt onder het gewicht van Sandra)*.

STEM HUGO *(ongerust)* Gaat het wel Bart?

BART *(terwijl Sandra hem over het hoofd streelt)* Jaja, alleen maar een beetje ... hoofdpijn.

STEM HUGO En dus zou ik het appartement van Yves willen hebben voor het weekend, maar ik heb geen sleutel en Yves zit blijkbaar op een congres in Brugge

en Marina is nergens te bereiken, dus als jij ons morgenvroeg zou willen binnen laten.

BART OK, vader. Hoe laat, vader?

STEM HUGO Tegen een uur of tien, jongen. *(geruststellend)* Maak je maar niet ongerust, Bart, we zullen je niet storen. We zullen waarschijnlijk veel gaan wandelen en eten doen we sowieso buitenshuis, dus we zijn er alleen maar om te slapen.

BART Apart?

STEM HUGO Misschien. Misschien ook niet.

BART Goed, vader.

STEM HUGO Prima. En rust nu maar eens goed uit, mijn jongen.

BART Ja, vader.

STEM HUGO Tot morgen, zoon.

BART Dag vader. *(tot Sandra)* Dat was mijn vader.

SANDRA *(quasi-verwonderd)* Ooooooh!

BART Hij komt uitgerekend dit weekend naar zee. Met zijn nieuwe secretaresse.

SANDRA Wat dan nog? We zullen ons door hen niet laten storen. En nu: 'naar bed, naar bed, zei Duimelot'.

BART Ja, ik zal mijn nachtrust heel goed kunnen gebruiken. *(neemt Sandra in zijn armen en draagt haar L1 in)*

JOSIE *(op uit R1)* Ik dacht dat ik iets hoorde.

STEM YVES *(ongeduldig)* Kom je nu nog?

(Sandra komt op uit L1. Ze neemt de glazen en de champagne en verdwijnt weer in L1. Johnny en Marina komen al lachend en al dansend op uit R2. Johnny achtervolgt Marina.)

JOHNY Oh, Marina!

MARINA Oh, Johnny!

JOHNY Oh, Marina!

MARINA Oh, Johnny! *(allebei af in R2)*

JOSIE *(op uit R1)* Ik dacht dat ik iets hoorde.

STEM YVES Godverdomme Josie, ik kan hem niet de hele nacht recht houden.

EINDE VAN HET EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF

(Het is zaterdagmorgen.)

BART *(op uit L1, met wasgerief, en gekleed in een kamerjas)* Ik ga vlug een bad nemen, schat, want ik voel me wat plakkerig.

STEM SANDRA Je doet maar, Bartje. Ik ga proberen nog wat te slapen, anders ben ik straks helemaal geen mens meer en dat zou jammer zijn, is het niet?

BART Absoluut.

(Bart doet de deur van L1 dicht en gaat af in BKL. Dan gaat de deur van R1 open. Josie komt op, even later gevolgd door Yves. Beiden dragen een kamerjas. Tussen de kamerjassen van Bart en Yves is bijna geen onderscheid merkbaar.)

JOSIE Het is duidelijk te merken dat jij helemaal geen twintig meer bent.

YVES Zeg, Josie.

JOSIE Ja, je leeft te onregelmatig, te gejaagd, je eet waarschijnlijk te ongezond, drinkt te veel, rookt als een Turk en 's avonds wreekt zich dat natuurlijk.

YVES Zeg, Josie.

JOSIE Ik zal je vandaag extra in de gaten houden zodat we vanavond allebei wat meer aan onze trekken komen.

YVES *(sarcastisch)* Mijn oprechte excuses als ik mevrouw vannacht teleurgesteld heb.

JOSIE Alleen maar een heel klein beetje in uithoudingsvermogen, maar het is je bij deze vergeven.

YVES Bedankt!

JOSIE Maak je toch niet zo druk, jongen, je krijgt nog een tweede kans. Om te beginnen ga je eerst maar eens naar de warme bakker, verse broodjes halen. En je neemt de trappen in plaats van de lift, begrepen?

YVES Zeker, mevrouw Gendarm.

JOSIE Dat heb ik niet gehoord.

YVES Dan heb ik het ook niet gezegd. ... Ik kan zelfs geen pap meer zeggen.

JOSIE Dat heb ik gemerkt, ja.

(Plots gaat de zoemer van de parlofoon in het appartement van Bart. Yves schiet in paniek.)

JOSIE Wie kan dat zijn?

YVES Laat maar bellen.

(De zoemer gaat opnieuw, nu zowel links als rechts.)

JOSIE Zou je niet eens opnemen? ... Het kan belangrijk zijn, weet je. ... Yves, misschien is er ergens iets gebeurd.

YVES *(neemt zeer tegen zijn zin de hoorn op)* Ja?

STEM HUGO Ha, Bart, ik hoop dat we je niet wakker gemaakt hebben, maar we zijn iets vroeger aangekomen dan gepland. ... *(Yves is stomverbaasd, verward en in paniek)* ... Zeg, hoe zit dat? Ga je ons nog binnenlaten?

YVES Zeker, papa. *(drukt op de knop om de benedendeur te openen)*

Gotverdomme, gotverdomme, onze pa is hier. Josie, hij mag je onder geen enkele voorwaarde te zien krijgen, begrepen?

JOSIE *(niet-begrijpend)* Nee.

YVES Luister, Josie, ik kan het je nu niet uitleggen, maar hij mag je absoluut niet zien. Verstop je in onze slaapkamer en blijf daar tot ik bij je kom. Ik zal me wel uit de slag proberen te trekken. *(duwt Josie af in R1, zoekt naar zijn zonnebril, zet die op en probeert zich in te leven in de rol van zijn broer Bart)*

Dag papa, ... nee, nee, ... dag vader, dag vâder!

HUGO *(samen met Ingrid op langs links, allebei met weekendtassen)* Daar zijn we dan!

YVES-BART Dag *(met nadruk)* vâder!

HUGO Dag jongen. *(bekijkt hem)* Je ziet er inderdaad een beetje pips uit. Mag ik je voorstellen aan mijn nieuwe secretaresse en goede vriendin, de onvolprezen Ingrid Vangenechten. ... Ingrid, mijn zoon Bart, de flierefluiter.

YVES-BART Aangenaam, juffrouw Vangenechten.

INGRID *(heel koel en teleurgesteld)* Zeg maar Ingrid, mijnheer Fleerackers.

YVES-BART Zeg maar Bart, juffrouw Vangenechten, euh, Ingrid.

HUGO Mooi zo. Als dat dan geregeld is zullen we je verder maar gerust laten, want je bent precies toch wel wat over je toeren. ... Waarom heb jij eigenlijk die zonnebril op?

YVES-BART Ik? Euh, ... een beetje pijn aan mijn ogen. Dat komt waarschijnlijk door die scherpe zeelucht.

HUGO Ik dacht anders dat die je juist goed deed. ... Je hebt me toch niks verzwegen, hè Bart? *(bekijkt hem achterdochtig)*

YVES-BART Neeneenee, ik heb alleen maar een vrij moeilijke nacht achter de rug.

HUGO Hmmmm. *(tot Ingrid)* Kom Ingrid, ik zal je je kamer wijzen. *(wil haar meenemen naar R1)*

YVES-BART *(in paniek)* Neee! ... Stop! ... Daar niet! *(gaat voor de deur staan zodat Hugo en Ingrid niet naar binnen kunnen)*

HUGO Wat bedoel je? Het appartement van Yves is toch vrij? *(achterdochtig)*
Of niet soms?

YVES-BART Heu? ... Euh ... jaja, ... maar ik heb gisteren al een kijkje genomen in deze slaapkamer en ze ligt geweldig overhoop ... en ... er staat geen bed meer in *(op dreef nu)* en het behangpapier is van de muren en er staan overal potten verf ... ik denk dat Yves ze aan het herinrichten is.

HUGO Vreemd.

YVES-BART Ik denk dat jullie de andere zullen moeten nemen.

HUGO *(wil de deur van R2 open doen, maar die is op slot)* Ze is op slot.

YVES-BART Hoe kan dat nu? Ik begrijp er niets van. *(begrijpt er inderdaad ook niets van)*

HUGO Hij zal daar de spullen uit die andere kamer opgeslagen hebben. Heb je geen sleutel?

YVES-BART Nee, natuurlijk niet. Tja, dan zullen jullie tevreden moeten zijn met de tweede slaapkamer van Ba... mijn appartement, hè, vader? *(gaat hen voor naar L2)*

INGRID Hugo, we moeten toch niet samen ... ?

HUGO *(teleurgesteld)* Euh, neenee, nee, natuurlijk niet als je dat niet wil. *(groots)* Ik zal wel op die ongemakkelijke zetel hier in de living blijven slapen ... *(in zichzelf)* ... voorlopig. *(tot Ingrid)* Ga jij je alvast maar omkleden. Ik wacht wel even. *(Ingrid met weekendtassen af in L2 en Hugo trekt de deur dicht)* Bart, nu we toch even alleen zijn zou ik even met je willen praten. Misschien heb jij er ook al iets van gehoord maar in het dorp gaan er roddels rond dat er in het huwelijk van Yves en Marina meer dan één haar in de boter zou zijn. Het zou zelfs om een hele pruik gaan. Ik heb me laten vertellen dat Yves zelfs regelmatig met andere vrouwen aanpapt. Weet jij daar iets van?

YVES-BART Ik???? Nee, nee, hoe komt u daarbij? En, ... en, ik heb er ook niks van gehoord ... integendeel ... volgens mij gaat het juist prima tussen die twee ... ik zou niet weten wat er mis zou zijn ... nee, nee, ... alles is in orde, denk ik. Vader, u weet toch hoe de mensen zijn. Als ze maar kunnen roddelen. Neenee, het heeft nooit beter gebold tussen onze Yves en Marina, hij heeft het mij niet zo lang geleden zelf nog verteld.

HUGO Des te beter, want als hij het zelfs nog maar zou proberen om het in zijn hoofd te halen om Marina te willen bedriegen, dan hoeft hij al nergens meer op te rekenen als ik ooit mijn ogen definitief dicht zou doen. Als hij dat maar goed beseft.

YVES-BART *(zenuwachtig lachje)* Hèhè ... groot gelijk, vader, groot gelijk. Dan was ie maar vrijgezel moeten blijven, zoals ik.

HUGO Daar wou ik het, voor ik het vergeet, ook nog eens met je over hebben. Het zou me ontzettend veel plezier doen als jij je in de toekomst eens een beetje serieuzer zou gaan beginnen te gedragen en misschien eens een echte vrouw zou gaan beginnen te zoeken in plaats van zomaar wat rond te flodderen met allerlei goedkope lellebellen. Jij bent oud genoeg. ... En ik ben oud genoeg voor kleinkinderen.

(Hugo wil af naar L2 maar ondertussen gaat de deur van L1 open en komt Sandra naar buiten met de lege champagnefles en de glazen. Hugo en Yves zijn stomverbaasd. Sandra ziet eerst Yves.)

SANDRA Bart, ben jij nu nog niet in bad? *(ziet Hugo)* En u moet mijnheer Fleerackers zijn.

HUGO *(droogjes)* Oh, ik begrijp het al. Mijnheer is wat overspannen. Mijnheer kwam om wat uit te rusten. Mijnheer heeft een moeilijke nacht achter de rug. Mijnheer heeft pijn aan zijn ogen. Mijnheer heeft een beetje hoofdpijn. Waar heeft mijnheer nog overal pijn? Zou je ons trouwens niet eens aan elkaar voorstellen?

YVES-BART Jaja ... vader, euh, ... dit is ... euh ..., dit is ... euh ... *(tot Sandra)* Hoe heet je ook alweer?

SANDRA Grapjas. *(af in de keuken)*

HUGO Als je straks haar naam gevraagd hebt, dan stel je haar maar een keertje voor. Als ik je nog een goede raad mag geven: doe het maar kalmpjes aan, jongen, je bent geen twintig meer. Ingrid en ik zullen je niet langer meer storen. We gaan zo dadelijk een flinke wandeling maken. *(slaat Yves op de schouder)* De boog kan niet altijd overspannen staan. *(Hugo klopt op L2 en gaat binnen)*

JOSIE *(op uit R1)* Wat is er toch allemaal aan de hand?

YVES-BART Sssttt ... sstttt ... *(fluisterend)* Ik had je toch gezegd om binnen te blijven.

JOSIE *(achterdochtig)* Ik hoorde verschillende stemmen. Je hebt hier toch geen andere vrouwen zitten?

YVES Natuurlijk niet, liefje, maar er is wel een klein probleempje gerezen.

JOSIE (*terzijde*) Dan is er hier toch nog iets dat rijst.

YVES Josie! Onze papa is juist angekommen met zijn nieuwe secretaresse en mijn broer Bart schijnt ook hier te zijn met een meisje, en dat meisje en papa denken nu dat ik Bart ben.

JOSIE Maar waarom?

YVES Dat is allemaal niet zo gemakkelijk uit te leggen, maar vertrouw me maar, alles komt goed.

JOSIE Ik begrijp er niets van. Ik weet alleen dat dit 'liefdesnestje voor het weekend' meer en meer op mierennest begint te lijken.

YVES En ik weet alleen dat als onze papa jou hier te zien krijgt ik letterlijk naar mijn familiejuwelen mag beginnen te fluiten. Schiet op nu. Ik zal je straks wel proberen buiten te smokkelen. (*wil Josie in R1 duwen maar op dat moment komt Sandra terug uit de keuken*)

SANDRA Wie is dat nu weer?

YVES-BART Dit is ... euh ..., dit is euh ... Marina, de vrouw van mijn broer Yves. Mijn broer zit op een congres in Brugge en zijn vrouw is voor een paar dagen komen overwippen, nietwaar (*met nadruk*) schoonzus?

JOSIE (*kwaad*) Vooral wippen, ja.

SANDRA Aangenaam, ik ben Sandra.

YVES-BART Oh ja, Sandra.

JOSIE Aangenaam.

SANDRA En schiet nu op met dat bad, Bart. (*af in L1*)

JOSIE (*kwaad*) Je bent me zeker toevallig vergeten te vertellen dat je getrouwd bent, jij achterbakse hufteer. Nu begrijp ik waarom je 'papa' mij hier niet mag zien.

YVES Liefje, je zit er helemaal naast. Kijk, ik ben inderdaad getrouwd met Marina, maar we leven al een tijdje gescheiden van elkaar. Met zo een tang van een wijf, zo een canaille van de ergste soort valt er trouwens helemaal niet samen te leven. Maar mijn familie wil graag geloven dat het nog altijd goed gaat tussen ons en dat wil ik zo houden, anders riskeer ik ontetfd te worden. Maar Marina betekent totaal niets meer voor me, begrijp je. Jij bent de enige in mijn leven, snoes, chouke, (*met getuite lippen*) Zoianneke.

JOSIE (*twijfelend*) OK, voor deze keer zal ik je het voordeel van de twijfel gunnen.

YVES Ik wist wel dat je het zou begrijpen. Maar blijf nu nog even op je kamer, dan kom ik je straks halen als de kust veilig is en dan gaan we samen weg naar het hotelletje hiernaast. Ik ga me ondertussen vlug-vlug wat opknappen, goed? Kusje ...

(Yves gaat af in BKR en Josie in R1. Marina en Johny komen allebei op uit R2)

MARINA Oh, Johny!

JOHNY Oh, Marina!

MARINA Oh, Johny, wat een fantastische nacht.

JOHNY Ja, het was goed, Marina.

MARINA Je bent geweldig, Johny.

JOHNY Ik weet het, Marina. Jij was trouwens ook niet slecht.

MARINA Dank-je-wel, Johny.

JOHNY Graag gedaan, Marina. Maar ik geloof dat ik alweer zin krijg om te ... euh ... fleppen.

MARINA *(ongelovig)* Het is niet waar, Johny.

JOHNY Toch wel, Marina.

MARINA Oh, Johny!

JOHNY Oh, Marina!

(Ze gaan allebei af in R2. Bart komt op uit BKL, fris gewassen en al zingend: 'Mooi, 't leven is mooi'. Hij gaat aan het raam staan. Sandra komt op uit L1 en ziet Bart)

SANDRA *(verwonderd)* Amai, dat je een snelle jongen bent heb ik vannacht al gemerkt, maar zo snel ...

BART *(begrijpt het niet)* Familietrekje, zeker.

SANDRA Over je familie gesproken, ik hoop dat we ze nu voor vandaag allemaal wel gehad hebben.

BART Hoe bedoel je?

SANDRA Ja, eerst je vader met zijn secretaresse, toen je schoonzus. *(af in BKL)*

BART *(niet-begrijpend)* Vader? Schoonzus?
(Marina lachend op uit R2, zonder Bart te zien)

BART Marina?

MARINA *(draait zich om en slaakt een gil)* Bart? Ben jij het? Oh, ik dacht eerst heel even dat het Yves was.

BART Moet je daarom zo schrikken? Het is toch je man. Wat doe jij eigenlijk hier?

MARINA Ik euh ... Yves zit op een congres in Brugge en ik maak van de gelegenheid gebruik om er een paar dagen tussenuit te knijpen, om wat op adem te komen. En jij?

BART Ik wou net hetzelfde doen, maar dan niet alleen, je kent me. Ik heb gisteren heel toevallig een meisje leren kennen en ik wou nu samen met haar hier een rustig weekendje doorbrengen, maar daar zal nu precies niet veel meer van in huis komen.

MARINA *(vlug)* Maar we zullen je ... *(herstelt zich)* maar ik zal je echt niet storen hoor, Bart.

BART Daar twijfel ik geen moment aan, maar onze vader met zijn vriendin, allez, secretaresse, dat zal wat anders zijn.

MARINA *(in paniek)* Is schoonpapa ook hier?

BART Ja, hij belde gisteravond dat hij vandaag zou komen en hij schijnt ondertussen al gearriveerd te zijn met zijn vlam, allez, secretaresse.

MARINA Maar hij heeft zelf toch een appartement?

BART Hij was vergeten dat hij dat verhuurd had.

MARINA *(zenuwachtig)* Lieve help, misschien was het dan toch niet zo een goed idee om dit weekend naar zee te komen. Ik zie je straks nog wel, Bart. *(vlug terug af in R2)*

SANDRA *(op uit BKL)* Kom schatje, laten we ons gaan aankleden. Het is een veel te mooie dag om hem zo te laten voorbij gaan.

BART Zeg dat wel ja.

(Bart en Sandra verdwijnen allebei in L1. De deur van R2 gaat open. Johny komt naar buiten met zijn broek op zijn knieën. Marina duwt hem voor zich uit.)

MARINA Nee, Johny, vandaag niks meer te fleppen. Je moet hier zo snel mogelijk weg. Mijn schoonpapa en mijn schoonbroer zijn allebei hier en ze mogen je in geen enkel geval te zien krijgen. Vlug, vooruit.

(De deur van L2 gaat open. We horen Hugo, maar zien hem nog niet.)

HUGO *(beslist)* Het gaat niet regenen, Ingrid.

(Johny en Marina hebben nog net de tijd om weer te verdwijnen in R2. Hugo, gekleed om te gaan wandelen, maar zonder regenjas, zet zich met de krant in

salon L, met het gezicht naar het raam gekeerd. Yves komt voorzichtig op uit BKR, ziet Hugo, sluipt dan naar links en doet alsof hij uit BKL komt.)

YVES-BART Zijn jullie nog niet weg, vader? Ik dacht toch dat jullie gingen wandelen.

HUGO Ja, zo meteen, als Ingrid klaar is. (*ernstig*) Bart, als je liever had gehad dat we niet waren gekomen, dan had je dat gisteren moeten zeggen, dan waren we naar een hotelletje gegaan.

YVES-BART Neeneeneeneenee, het is prima zo. Niets aan de hand. Niets aan de hand.

HUGO Je bent toch niet in je gewone doen vandaag. Je lijkt me werkelijk een beetje gestresseerd. Komt het misschien door dat meisje?

YVES-BART Neeneeneeneenee, alles is perfect. (*wandelt naar L1*) Tot straks dan maar.

(Als Hugo zich terug heeft omgedraaid naar het raam, loopt Yves op zijn tenen terug naar R1 en gaat af. Ingrid komt op uit L2. Ze is sportief gekleed en draagt, dit in tegenstelling tot Hugo, wel een regenjas.)

INGRID Zullen we dan maar?

HUGO Graag, schoonheid, alles wat je maar wil.

INGRID (*langs haar neus weg*) Doe dan maar eerst een regenjas aan, mijnheer de directeur.

HUGO Ingrid, het ... gaat ... niet ... regenen!

INGRID Goed, hang dan maar de ezel uit, maar kom straks niet klagen als je kletsnat bent geworden.

(Hugo en Ingrid L af. Yves steekt zijn hoofd buiten de deur om te kijken of de kust nu veilig is. De deur gaat terug dicht. Marina komt op uit R2. Ze kijkt of de kust veilig is, sluipt naar L1 en L2 en luistert aan de deuren of ze niets verdachts hoort. Als ze aan L2 gekomen is gaat de deur van R1 open en komt Josie naar buiten met een weekendtas. De vrouwen zien elkaar en Josie trekt vlug de deur

van R1 dicht, vooraleer Yves naar buiten is kunnen komen. Josie denkt dat Marina de vriendin van Hugo is.)

JOSIE U bent zeker de vriendin van mijnheer Fleerackers.

MARINA *(houdt zich op de vlakke)* Ja, zo zou u het kunnen noemen. En wie bent u, als ik vragen mag?

JOSIE Euh, ..., ik ben Marina, de vrouw van Yves, de zoon van uw vriend Hugo.

MARINA *(totaal verbouwereerd)* Ach zo, u bent Marina? De vrouw van Yves?

JOSIE Jaja.

MARINA En euh, ..., waar is uw echtgenoot?

JOSIE Euh ..., die zit op een congres in Brugge. Ik ben voor een paar dagen naar zee gekomen om wat uit te rusten. U moet weten dat mijn man en ik ons na al die huwelijksjaren nog steeds gedragen als een pas getrouwd koppel en soms wreekt zich dat een beetje. Maar we ... *(herstelt zich)* maar ik wil u en schoonpapa niet langer storen. Ik dacht er trouwens juist aan dat ik thuis nog een heleboel werk heb liggen. Ik wou net vertrekken.

MARINA *(begint langzaam kwaad te worden)* Dat lijkt me heel erg verstandig, mevrouw Fleerackers. Uw schoonpapa en ik willen inderdaad liever niet gestoord worden. Goiedag.

JOSIE Goiedag ... enneuh ... nog veel plezier! *(R af)*

MARINA *(razend)* De viezerik! Hoe durft hij? Hoe durft hij het aan om mij te bedriegen en dan nog wel met zo een scharminkel, zo een slecht versierde kerstboom! *(haar frank begint te vallen)* Maar, ..., maar als zij hier is, dan ... is hij ook hier! ... Wacht maar, viespeuk, dat zet ik je betaald.

JOHNY *(op uit R2)* Is het veilig? Kan ik vertrekken?

MARINA Nog even wachten jij. Je moet eerst nog iets voor me doen.

(Marina duwt Johnny terug in R2 en gaat zelf ook af. Sandra en Bart komen op uit L1. Bart draagt een joggingpak.)

BART Moet dat nu echt, Sandra?

SANDRA *(vastberaden)* Jij gaat op zijn minst een uur joggen, eerder wil ik je niet terug zien. 'Een gezonde mens in een gezond lichaam', zegt het spreekwoord. Ik wil vanavond geen wrak tussen de lakens.

BART En wat ga jij dan doen?

SANDRA Ik ga verse broodjes halen en misschien nog wat lekkers kopen, *(met een veelbetekenend lachje)* eieren, prei, selder, gember, noten ...

BART Oeioeioeioeioe. Als dat maar niet uit de hand gaat lopen. Tot straks, Sabine.

SANDRA Tot straks, Bert.

(Bart gaat L af en Sandra verdwijnt terug in L1. Johnny en Marina komen op uit R2.)

JOHNY *(wanhopig tegenpruttelend)* Marina, ik doe het niet. Je bent niet goed wijs. Je weet niet waartoe hij in staat is als hij erachter komt.

MARINA Hij komt er nooit achter, Johnny. Hoe zou hij ook? En denk eens aan het geld. Vijftigduizend voor jou en vijftigduizend voor mij. Hij moet wel betalen en hij zal ook wel betalen. Nu hij zich in de gemeentepolitiek wil storten kan hij zich zeker geen schandaal permitteren.

JOHNY Vijftigduizend frank hè? OK, ik doe het. Maar op één voorwaarde: als het mis loopt dan zeg ik dat het jouw idee was.

MARINA Goed, goed. Maar het zal niet mislopen. Ga nu maar. En wees voorzichtig. Als vannacht alles achter de rug is, kom je me maar vertellen hoe het afgelopen is. Ik zal je belonen, ... in natura.

JOHNY Oh, Marina!

MARINA Oh, Johnny. Ik word al helemaal week en opgewonden als ik aan straks denk, aan jou en aan hoe we die bedrieger het vuur eens stevig aan de schenen zullen leggen. Tot strakjes. *(af in R2)*

JOHNY *(zuchtend)* Vooruit dan maar. *(klopt op de deur van R1)* Mijnheer Fleerackers. ... Mijnheer Fleerackers. Doe open, mijnheer Fleerackers. Politie!

YVES *(doet geschrokken de deur open)* Politie? Wat is er aan de hand? Wie bent u? Wie heeft u binnen gelaten? Hoe weet u dat ik hier ben?

JOHNY Rustig aan, mijnheer Fleerackers. U kent me niet, nog niet. Maar om op uw andere vragen te antwoorden: ik ben niet van de politie als u dat gerust kan stellen, de conciërge heeft me binnen gelaten omdat ik hem vertelde dat ik van de politie was en ik wou u eigenlijk spreken in verband met uw vrouw.

YVES Mijn vrouw? Wat is er met mijn vrouw? Zeg op, kerel. Wie ben je eigenlijk?

JOHNY Met uw vrouw is alles in orde, mijnheer Fleerackers. En wie ik ben doet er helemaal niet toe, maar ik kan u verzekeren dat het in uw eigen voordeel is om even naar me te luisteren.

YVES Vooruit, man. Wat is er nu eigenlijk aan de hand?

JOHNY Ik zal het kort houden, mijnheer Flerackers. Ik ben een privé-detective en uw vrouw heeft me ingehuurd om, om het zo maar eens te zeggen, een oogje in het zeil te houden. Ze heeft bepaalde vermoedens dat u er misschien wel eens een vriendin op na zou kunnen houden en ik moet zeggen dat de aanwijzingen die ik tot nu toe verzameld heb aardig in die richting beginnen te wijzen, als u begrijpt wat ik bedoel. Een goed verstaander heeft niet zoveel oren nodig.

YVES De trut. Hoe durft ze!

JOHNY Tja, om eerlijk te zijn kan ik toch niet zeggen dat ze helemaal ongelijk heeft.

YVES Jij gore rotzak.

JOHNY En als ik haar vertel over uw kustescapades met een andere vrouw, terwijl u verondersteld wordt in Brugge te congresseren, dan vrees ik dat uw toekomst, en niet in het minst uw politieke toekomst, er verre van rooskleurig begint uit te zien.

YVES Jij miezerige rat!

JOHNY En dan spreek ik nog niet over de financiële consequenties als deze kwestie uw papa ter ore mocht komen. Zoals ik al zei, een goed verstaander heeft niet zoveel oren nodig.

YVES Wat wil je?

JOHNY U bent snel van, begrip, mijnheer Flerackers. Dat vergemakkelijkt de zaken. Ik ben u inderdaad niet hierheen gevolgd om u te vertellen wat ik allemaal tegen uw vrouw zou kunnen zeggen. Beschouwt u mij maar als een soort reddende engel: uw vrouw hoeft dit natuurlijk allemaal niet te weten.

YVES Hoeveel, smeerlap?

JOHNY Tweehonderdduizend lijkt me niet overdreven voor een onbesproken toekomst.

YVES Tweehonderdduizend? Je bent gek, man.

JOHNY Kom, kom, mijnheer Flerackers. Als uw papa eenmaal wijlen papa Flerackers is, dan zou er wel eens heel wat meer door uw neus kunnen geboord worden. Of niet dan?

YVES Welke garanties heb ik dat u toch niet naar mijn vrouw gaat met dit gefantaseerde verhaal?

JOHNY Aha, we worden verstandig, zie ik. Mooi zo. U zult zich tevreden moeten stellen met mijn woord, vrees ik. Wanneer ik mijn commissie, zo zullen we dat voor het gemak maar even noemen, ontvangen heb, ziet u mij nooit ofte nimmer meer terug, dat beloof ik u. Tenzij u natuurlijk nog een keer naast de pot wil pissen en uw vrouw weer van mijn diensten gebruik wenst te maken. ... Bekijk de zaken eens langs de positieve kant, mijnheer Flerackers. Is het geen gelukkig

toeval dat uw vrouw juist mij heeft uitgekozen voor deze delicate opdracht?
Voor hetzelfde geld was ze bij een charlatan terechtgekomen.

YVES Voor hetzelfde geld?

JOHNY Bij wijze van spreken, natuurlijk.

YVES Je hebt me mooi in de tang, mijnheer het detectiefje. Luister goed: deze keer zal ik je 'commissie' betalen, maar als mijn vrouw hier iets van te weten komt of als ik je hierna nog ooit terug zie, dan maak ik hondsvoer van je, en dat meen ik. Begrepen?

JOHNY Begrepen, mijnheer Flerackers. Als het u een troost mag zijn: ik ben ervan overtuigd dat u de juiste keuze gemaakt hebt. Vanavond om 22.00 uur kom ik mijn ... euh ... commissie ophalen. Laten we afspreken op het strand, hier beneden. Tot straks, mijnheer Flerackers, het was prettig zaken doen met u. Nog een goedendag verder. *(R af)*

YVES Uit mijn ogen, klootzak. *(in zichzelf)* Dat is pas wat men noemt tot aan zijn nek in de stront zitten. *(af in R1)*

(Sandra op uit L1 en L af om te gaan winkelen.)

MARINA *(op uit R2)* Yes! *(en terug af in R2)*

YVES *(op uit R1 met jas)* Gotverdomme! *(en R af)*

(Hugo en Ingrid komen terug L op. Ze hebben vanwege het slechte weer hun wandeling moeten onderbreken.)

HUGO Bah, aprilse grillen. En zeg nu niet ...

INGRID ... ik had je toch gezegd om een regenjas aan te trekken, maar mijnheer wist het natuurlijk weer beter. Je bent net zoals ... *(stopt)*

HUGO Net zoals wie?

INGRID *(weemoedig)* Net zoals ... Laat maar. Iemand die ik vroeger gekend heb.

HUGO En die je heeft laten zitten?

INGRID Nee. Die ik heb laten zitten.

HUGO Waarom, als ik vragen mag?

INGRID Omdat hij dacht dat hij geen moeite voor me moest doen.

HUGO Welke driedubbele idioot zou voor jou geen moeite willen doen?

INGRID *(mompelend)* Je moest eens weten.

HUGO Je praat niet graag over vroeger, hè?

INGRID *(kortaf)* Liever niet, nee.

HUGO Wat ik niet goed begrijp is dat jij nog altijd alleen bent. Voor zo een vrouw als jij moeten de jonge kerels toch in rijen van vier staan aanschuiven.

INGRID (*bits*) Misschien val ik alleen op oude, geile rijkaards met een heleboel ervaring.

HUGO Zoals ik?

INGRID (*lacht*) Zoals jij, ja. (*verandert plots van onderwerp*) Als het vanmiddag opklaart maken we die wandeling wel, goed?

HUGO Prima. Dan ga ik eerst iets droogs aantrekken. (*af in L2*)

SANDRA (*op met broodjes*) Wat een weertje. En het wordt precies erger en erger.

INGRID (*koeltjes*) Jij bent zeker het vriendinnetje van Bart?

SANDRA Ja, ik ben Sandra. Wie ben jij?

INGRID Ingrid Vangenechten, de secretaresse van Hugo Fleerackers.

SANDRA Ah ja. Mag ik erbij komen zitten?

INGRID Natuurlijk.

SANDRA Wat een weertje.

INGRID Zeg dat wel. Zeg ... euh ... Sandra, ... ken jij Bart al lang?

SANDRA (*met een lachje*) Nee, nog niet zo gek lang. Waarom?

INGRID Oh, zomaar. ... Waar heb je hem leren kennen?

SANDRA In de pub hier beneden. Gisterenavond. Ik zat aan de bar, hij kwam naast me zitten, vroeg me of ik iets wou drinken en ik zei: ja. Vandaar.

INGRID (*een beetje opgelucht*) Niet bepaald romantisch.

SANDRA Zeker niet. En overmorgen blijft er van onze ontmoeting waarschijnlijk niet veel meer over dan een paar vlekken in de lakens.

INGRID Oh, ik dacht dat er meer was tussen jullie.

SANDRA Nee, absoluut niet. Ik denk trouwens niet dat hij mij type is. Veel te onvolwassen en veel te veel praatjes. Maar plezant genoeg voor een weekendje. ... Je bent nogal geïnteresseerd.

INGRID (*veel te snel*) Neenee, helemaal niet.

SANDRA Je weet maar nooit. 'Wie de zoon wil minnen, moet met de vader beginnen'. (*ze lachen allebei*)

INGRID (*neemt de draad van het gesprek weer op*) Plezant hè, zo een voorjaarsstompje aan zee. (*Ingrid en Sandra staan nu allebei bij het raam*)

SANDRA Zo zie je ook weer eens wat anders. (*ze stoot Ingrid aan en wijst in de zaal*) Kijk daar, zie je die daar lopen? Wedden dat het een Duitser is?

INGRID Hoe zie je dat?

SANDRA Aan zijn nek. Met zo een stierennek moet je wel een Duitser zijn.

INGRID En die lange magere daar is ook niet op wandel met zijn eigen vrouw. Dat zie je aan de manier waarop hij haar vasthoudt.

SANDRA Ja, dat is waarschijnlijk zo een directeurstype die in het weekend wat met zijn secretaresse komt stoeien terwijl zijn vrouw er heilig van overtuigd is dat hij een belangrijke vergadering moet voorzitten. ... Sorry, daar bedoelde ik niets mee.

INGRID Dat geeft niet, hoor. *(krijgt plots een idee)* Mag ik één van die broodjes van je? *(Sandra geeft het haar. Ingrid opent het raam, lokt de meeuwen en begint stukjes brood in de zaal te keilen. Even later doet Sandra met haar mee. De hele voorraad broodjes gaat eraan. Wanneer het raam geopend wordt beginnen achter in de zaal en op de scène enkele windmachines te blazen. Wanneer Sandra en Ingrid het raam sluiten stoppen de windmachines op de scène, maar in de zaal blijft het nog even verder waaien.)*

EINDE VAN HET TWEDE BEDRIJF

DERDE BEDRIJF

(Het is zaterdag, ergens in de late namiddag. Bart is nog altijd niet terug van het joggen. Sandra loopt te ijsberen. Ze zit duidelijk verveeld met de situatie en is misschien ook wel een beetje ongerust. Hugo komt op uit L2, gekleed om te gaan wandelen.)

HUGO Arm schaap, zit je nog altijd te wachten?

SANDRA Het is ook mijn eigen schuld. Ik heb hem bijna verplicht om te gaan joggen.

HUGO Maak je maar niet ongerust, meisje. Hij is nog maar een uur of zes weg. Voor onze Bart is dat normaal. Hij heeft nooit een zittend gat gehad en op tijd komen krijgen we hem nu toch niet meer aangeleerd.

SANDRA Ik heb er gewoon moeite mee dat mensen zich niet aan hun afspraken kunnen houden. Hij had beloofd dat we er een gezellige dag van zouden maken, wij met ons tweetjes.

HUGO Jullie hebben toch nog een hele avond. Til er maar niet te zwaar aan, dat lost toch niets op.

SANDRA Als hij nog komt opdagen. ... Waarom word ik ook altijd aangetrokken door de verkeerde mannen?

HUGO *(met een grapje)* Ik geloof niet dat onze Bart verkeerd is. Eigenlijk ben ik daar wel zeker van.

SANDRA Ach, u weet wat ik bedoel. Ofwel zijn ze te jong, ofwel zijn ze te onvolwassen, ofwel zijn ze het allebei. Waarom ontmoet ik nu nooit eens een echte man? Een rijpe man, een beetje gelouterd door het leven, *(Hugo begint zich aangesproken te voelen)* iemand met pakken ervaring, iemand met een zekere je-ne-sais-pas, met een zekere savoir-libre, iemand, iemand zoals u bijvoorbeeld, mijnheer Flerackers.

HUGO *(geleid)* Me dunkt dat de beschrijving die je geeft inderdaad wel enigszins op mij van toepassing is, alhoewel ik misschien toch wel iets meer savoir-vivre en je-ne-sais-quoi heb dan jij kan vermoeden, dinges.

SANDRA Sandra.

HUGO Dat wou ik ook zeggen, maar ik kende je naam niet, Xaviera.

SANDRA *(kwaad)* Sandra.

HUGO Sorry, maar ik ben niet zo goed in namen.

SANDRA U blijktbaar niet alleen.

HUGO *(legt zijn arm om Sandra's schouder)* Het komt allemaal wel weer goed, kindje.

INGRID *(op uit L2, gekleed om te gaan wandelen)* Gaan we nu nog?

HUGO Jaja. *(tot Sandra)* We gaan die wandeling van vanmorgen verder zetten, dan ergens iets eten en daarna ... zien we wel.

INGRID *(geïrriteerd hierdoor)* Jaja.

SANDRA Maak er maar een fijne avond van.

HUGO Dat zullen we zeker doen.

(Hugo en Ingrid allebei L af. Sandra gaat aan het raam staan en kijkt naar buiten. Marina op uit R2 om R af te gaan. Sandra ziet haar als ze bijna aan de deur is.)

SANDRA En wie bent u nu weer?

MARINA Ik? Mevrouw Flerackers.

SANDRA *(stomverbaasd, want ze denkt nu dat Marina de vrouw van Bart is omdat ze de vrouw van Yves al gezien heeft, maar dat was Josie die zich als Marina voorgesteld heeft)* De vrouw van ... ?

MARINA Natuurlijk liefje, of wat had jij gedacht? De vrouw van Hugo misschien? Bedankt voor het compliment.

SANDRA Neenee, toch niet, natuurlijk niet. Ik wist alleen niet ...

MARINA En jij bent zeker het liefje van Bart, zijn one-night stand?

SANDRA *(weet zich geen raad met haar houding)* Ja.

MARINA Of wordt het een two-night-stand? Je moet niet zo verlegen zijn, meisje. Bart wisselt net zo dikijls van vriendinnen als ik van onderbroeken. En ik kan je verzekeren dat ik er vrij regelmatig een zuivere aantrek.

SANDRA Maar, maar, vindt u dat niet erg?

MARINA Waarom zou ik? De familie Flerackers is een heel speciale familie, of had je dat misschien nog niet gemerkt?

SANDRA Toch wel.

MARINA Ben je op hem aan het wachten? Pas dan maar op dat je hier geen wortel schiet. *(Sandra kijkt onderzoekend naar haar voeten)* *(in zichzelf)* Het is niet waar, hij heeft er zich weer de verstandigste van de hele hoop uitgehaald. *(tot Sandra)* Wel dan, nog veel succes ermee.

(Marina gaat R af. Sandra gaat weer aan het raam staan. Bart komt L op, zingend. Hij is duidelijk aangeschoten.)

BART Aan de Noordzeekusten, lalalala ...

SANDRA *(grimmig)* Wie we daar hebben!

BART Bart Fleerackers, om je te dienen, Sofie, schatje.

SANDRA Ik heet niet Sofie.

BART Sorry, Sanne

SANDRA En ook niet Sanne.

BART Nee?

SANDRA De naam is Sandra.

BART Sandra. Hoe kon ik het vergeten. Zo een mooie naam: Sabine.

SANDRA Jij bent echt onmogelijk, jij, maar je hebt het zeker niet van vreemden. Waar heb je de hele dag gezeten? Ben je nu eindelijk uitgejogd?

BART Eigenlijk nog niet.

SANDRA Nog niet?

BART Ik was nog maar net vertrokken toen jij me het 'Befehl' gegeven had, of het begon te regenen. Te regenen zeg ik je, Saartje.

SANDRA Sandra!

BART Te regenen zeg ik je, Sabrina. Ik ben van miserie moeten gaan schuilen in een cafeetje.

SANDRA Maar het regent al bijna drie uur niet meer.

BART Is dat zo? Tiens, niets van gemerkt. Maar je weet hoe dat gaat: van het een komt het ander.

SANDRA Ik weet niet hoe dat gaat. Je had toch even kunnen bellen. De telefoon is trouwens al een paar jaar uitgevonden, weet je.

BART Ik ken het nummer niet.

SANDRA Is er trouwens niet iets dat je me moet vertellen, iets dat je toevallig vergeten bent. Niet dat het voor mij van belang is, maar toch ...

BART *(na lange stilte)* Ik ben ziek, Sandra.

SANDRA Dat bedoel ik niet.

BART Ik ben echt ziek, Sandra.

SANDRA Ziek? Zat, bedoel je.

BART Ziek, Sandra, doodziek. Ik moet iets verkeerd gegeten hebben, denk ik. Ik moet, ..., ik moet ... *(af in BKL)*

SANDRA Vlug naar de badkamer. ... *(in zichzelf)* Waar ben je in hemelsnaam weer aan begonnen? Sandra, meisje, waarom moet jou dit weer overkomen? Toch niet omdat je niet al te snugger bent, mag ik hopen. *(tot Bart)* Ik loop wel even naar de apotheek hier verderop, maar dat is dan ook het laatste wat ik voor je doe.

(Sandra gaat L af. Yves komt behoedzaam sluipend op langs R. Hij doet de deur van R open en kijkt naar binnen.)

YVES *(genoegzaam glimlachend)* Ik had het kunnen denken. Waarom was die deur vanmorgen anders op slot? *(kwaad nu)* Maar hoe durft dat scharminkel mij zo te bedriegen. En mij dan ook nog willen chanteren. Dat zal geen verf pakken. Zo zijn wij niet getrouwd. Dan kent ze Yves Fleerackers nog niet goed. Die laat zich niet met zijn voeten rammelen, en zeker niet door zijn eigen vrouw. Daar zal ze vroeger voor moeten opstaan.

(Yves wil terug af, maar op dat moment komt Ingrid wenend op langs L. Ze ziet Yves, loopt naar hem toe en neemt hem stevig vast.)

INGRID Bart!

YVES Huh?

INGRID Bart, lieveling!

YVES-BART *(speelt nu mee)* Maar wat is er dan, euh, Ingrid, meisje?

INGRID Oh, Bart, we hebben ruzie gehad, je vader en ik.

YVES-BART Maar waarom dan?

INGRID *(vertelt al snikkend)* We wandelden over het strand en plots werd hij heel erg, heel erg handtastelijk en ik, ik wou niet en ik kon niet en ik, en ik ...

YVES-BART Maar ik dacht dat jullie het heel erg goed met elkaar konden vinden.

INGRID ... en toen heb ik hem geslagen.

YVES-BART Jij hebt papa, euh, vader geslagen?

INGRID Ik wist niet meer wat ik moest doen en ik geloof dat ik ook niet meer weet wat ik gedaan heb.

YVES-BART Maar ik dacht dat jij toch ook wel iets meer van hem wilde dan alleen maar zijn secretaresse zijn.

INGRID Van hem? Nooit! Nog in geen duizend jaar.

YVES-BART Maar waarom ben je dan met hem meegekomen.

INGRID Omdat ik nog altijd van je hou, Bart!

YVES-BART *(verwonderd)* Van mij? Weet je het zeker?

INGRID Ja, alleen maar van jou, Bart. Ik had je nooit mogen laten gaan. Dat is de grootste stommititeit die ik in mijn leven al gemaakt heb en ik heb er al heel wat gemaakt.

YVES-BART *(terzijde)* Ja, zoals naar hier komen. *(tot Ingrid)* Maar waarom heb je me dan laten gaan? *(gaat nu teveel op in zijn rol)* Je beseft toch dat je me daarmee flink pijn hebt gedaan.

INGRID Je was zo onvolwassen. Ik was nooit de enige. Jij had altijd zoveel vriendinnen om je heen hangen. Je koos niet echt voor mij en ik kon het niet verdragen niet de enige te zijn. Ik was stikjaloers.

YVES-BART *(troostend)* Schatje toch. ... Maar hoe kom je dan bij mijn papa, euh, bij mijn vader terecht?

INGRID Dat was louter toevallig. Ik zat zonder werk en via een interim-kantoor kwam ik op het bedrijf en op het kantoor van je vader terecht. En toen wou ik je jaloers maken door met je vader op te trekken, maar je moet me geloven, Bartje, er is nog altijd niets gebeurd tussen ons. Ik wou ook eerst niet mee naar zee komen, maar uiteindelijk heb ik dan toch toegegeven. Ik dacht via hem dichter bij jou te kunnen komen en toen Hugo gisteren vertelde dat jij ook hier zou zijn, toen, toen kreeg ik het helemaal warm en ... oh, lieveling, ik heb je gemist. *(wil hem kussen)*

YVES-BART *(weert haar af want beseft nu pas goed dat hij zich in een wespennest gestoken heeft)* Nu niet, Ingrid. ... Euh, waar is vader nu?

INGRID Dat weet ik niet. Hij was precies nogal goed kwaad toen ik hem geslagen had. *(opnieuw in tranen)* Oh, Bart, laten we het weer goed maken. Ik zal proberen niet meer zo jaloers te zijn, dat beloof ik je.

YVES-BART *(zoekt een excuus om weg te geraken)* Alles komt wel weer in orde, meisje, dat zal je wel zien, maar ik kan nu niet blijven. Ik moet, ik moet ... vader gaan zoeken! Wie weet doet hij zichzelf iets aan in deze toestand. Je kent hem niet. Hij kan zo ontzettend depressief zijn. Ik zal eens in zijn favoriete kroegen gaan kijken. *(vlug R af)*

INGRID *(weent nu nog veel harder)* Waar ben ik toch weer aan begonnen? Ingrid, meisje, waarom moet dit jou weer overkomen? Toch niet omdat je niet al te snugger bent, mag ik hopen. *(gaat aan het raam staan)* Oh, Bart, ik hou nog zoveel van jou!

(Tijdens deze laatste repliek is Bart, nog steeds dronken, uit BKL gekomen en naar L1 gegaan. Bart en Ingrid hebben elkaar niet gezien of gehoord. Sandra terug op langs L.)

SANDRA *(tot Ingrid)* Ben jij al terug? Dat is vroeg.

INGRID *(nog nasnikkend)* We hebben woorden gehad, Hugo en ik. Hij wou meer dan alleen maar vrienden zijn. Hij werd plots handtastelijk en, en, ..., toen heb ik hem geslagen ... Ik ben daarstraks niet helemaal eerlijk tegen je geweest. Ik ken Bart al veel langer dan vandaag. We hebben nog niet zo lang geleden een relatie gehad, maar ik heb ze toen moeten afbreken en ...

SANDRA ... jij dacht Bart via Hugo terug voor jou te kunnen winnen, maar Hugo had andere plannen met je.

INGRID Ik hoop dat het weer goed komt tussen ons, echt. Hij was zo lief, daarnet.

SANDRA *(verwonderd)* Heb je hem dan gezien?

INGRID Ja, juist voor jij terug binnen kwam.

SANDRA Was hij dan toch nog tot iets in staat?

INGRID *(op haar beurt verwonderd)* Ja, waarom zou hij ook niet?

SANDRA Toen ik hem zag was hij anders nog redelijk goed in de olie?

INGRID Daar heb ik niets van gemerkt.

SANDRA Dat zou best kunnen. Je wist het misschien nog niet, maar Bart kan redelijk goed komedie spelen en liegen.

INGRID Bart? Dat kan je niet menen.

SANDRA Oh nee? Ik ben er nochtans al met mijn twee vijfenveertigers ingetrapt, domme trien dat ik ben.

INGRID Hoe bedoel je?

SANDRA Ik zou er uit mijn eigen nooit achter gekomen zijn dat hij getrouwd was.

INGRID Bart getrouwd? Je bent gek!

SANDRA Ik gek? Misschien wel dom, maar daarom nog niet gek. Ik vrees dat jij je ook mooi bij de neus hebt laten nemen, meisje.

INGRID Ik kan het niet geloven. Hoe weet je dat dan?

SANDRA Hoe ik dat weet? Omdat zijn vrouw het me zelf verteld heeft, natuurlijk.

INGRID *(totaal verslagen)* Zijn vrouw?

SANDRA *(trionfantelijk)* Ja, zijn vrouw. Ze was net hier en ze vertelde het me.

INGRID Ik, ik, ik kan het niet geloven.

SANDRA Dat zei je juist ook al, maar ik zou het toch maar doen. Een goede raad, liefje: 'Wie de vader kan minnen, heeft geen enkele goede reden om met de zoon te beginnen. (af in L1)

INGRID *(in een nieuwe huilbui uitbarstend)* Oh Hugo, oh Bart! *(ineens kwaad)* Mannen, bah! *(af in L2)*

EINDE VAN HET DERDE BEDRIJF

VIERDE BEDRIJF

(Het is zaterdagavond, omstreeks 22.00 uur. Yves staat op het strand (= in de zaal) te wachten. Hij heeft een tas met geld bij zich. Hij is ongeduldig. Johnny komt aangewandeld. Hij ziet er niet al te zelfzeker uit. Het initiatief gaat van Yves uit.

YVES Zo, ben je daar eindelijk? Ik sta hier al meer dan een half uur op je te wachten.

JOHNY Heb je het bij je?

YVES Natuurlijk, wat dacht je. *(laat hem de tas met geld zien)*

JOHNY Hoeveel is het?

YVES Tweehonderdduizend, natuurlijk. Zoveel had je toch gevraagd als ik me niet vergis. *(lachend)* Asjeblief.

JOHNY Waarom lach je?

YVES Omdat ik het zo verdomd grappig vind, mijnheer het detectiefje. Voor de eerste keer in mijn leven ga ik even uit de bocht en wat gebeurt er? Prijs! Ik moet toch wel een echte smeerlap zijn om zo mijn vrouw, mijn arme, ongelukkige vrouw te bedriegen, vind je ook niet?

JOHNY *(ongemakkelijk)* Ik weet het niet.

YVES Heb jij je vrouw nog nooit bedrogen?

JOHNY Ik ben niet getrouwd.

YVES Ook geen vriendin?

JOHNY Ik, ik ... ik heb geen vriendin.

YVES Weet je het zeker, heel zeker?

JOHNY Euh, ... heel zeker.

YVES Niet vergeten te liegen?

JOHNY Nee! Euh, ja!

YVES En ga ik je nu nooit meer zien?

JOHNY Nooit! Dat beloof ik u.

YVES En wat vertel je tegen mijn vrouw?

JOHNY Ik zal haar zeggen dat het loos alarm was en dat ik bij u geen spoortje van ontrouw heb kunnen ontdekken.

YVES En dan zul je mijn vrouw nooit meer zien?

JOHNY Nooit meer.

YVES Weet je het zeker?

JOHNY Heel zeker.

YVES Niet vergeten te liegen?

JOHNY Nee. Euh, ja.

YVES (*begint Johnny plaagstootjes te geven*) En als ik je nu eens vertel dat ik er mijn vrouw van verdenk dat ze een minnaar heeft. Ik weet niet wie het is, maar misschien zou jij dat voor mij willen uitzoeken. Wat zeg je?

JOHNY Ik denk niet dat ik euh ...

YVES IK zal je er goed voor betalen. Laten we zeggen ... nog eens tweehonderdduizend.

JOHNY (*twijfelend, ruikt een buitenkansje*) Twee, tweehonderdduizend zei u?

YVES Dat zei ik, ja.

JOHNY Toch maar liever niet. Ik denk dat ik me uit deze tak van de business ga terugtrekken. Het is nogal stresserend en soms ook gevaarlijk werk, begrijpt u?

YVES Dat kan ik me levendig voorstellen. Maar kan je me dan geen goede collega aanbevelen?

JOHNY Op dit moment, zo uit het hoofd, kan ik dat niet, maar als u wilt kan ik u wel een keertje terugbellen.

YVES (*is zijn eigen spelletje plots beu*) Laat maar. Ik zie je dus nooit meer.

JOHNY Nooit meer.

(Johnny gaat af en Yves blijft hem nakijken. In het appartement zien we Hugo arriveren. Hij gaat naar L2 en klopt op de deur.)

HUGO (*lief*) Ingrid? Ingrid, liefje? Ingrid, ik ben het, Hugo! Doe open, wil je. ... (*kwaad*) Ingrid, doe open! Juffrouw Vangenechten, doe open! Ik ben het, Hugo Fleerackers, je directeur. ... (*lief*) Ingridje!

STEM INGRID Ga weg.

HUGO Kunnen we even praten?

STEM INGRID Ga weg.

HUGO Luister, Ingrid, ik moet met je praten. Ik wil me verontschuldigen, het was allemaal zo niet bedoeld. Sorry. Sorry. ... Ik dacht dat je mee naar zee was gekomen omdat jij eigenlijk ook wel wat wilde stoeien, ..., ik bedoel, ik dacht dat jij ook wel wat voor me voelde.

STEM INGRID Ga weg, Hugo. Ik heb hoofdpijn.

HUGO (*in zichzelf*) Wat moet ik dan zeggen?

STEM INGRID Wat zei je?

HUGO Ik zei dat ik wel een aspirientje voor je zou gaan zoeken. *(in zichzelf)* Vrouwen! *(ziet Sandra die opkomt uit BKL met toiletspullen)* Ah, Sandra, meisje. Alles goed met je?

SANDRA Ojee, de andere Fleerackers. Maar deze keer een nuchtere, mag ik hopen.

HUGO Een nuchtere? Wat bedoel je?

SANDRA Wat ik bedoel? Dat ik uw zoontje eindelijk in bed gekregen heb ...

HUGO *(begrijpt het verkeerd)* Proficiat!

SANDRA *(bekijkt Hugo vernietigend)* ... nadat ik eerst én de badkamer én de slaapkamer heb kunnen kuisen. Ik heb de laatste uren niets anders gedaan dan voor kuisvrouw gespeeld. Ik had me het weekend eerlijk gezegd toch iets plezanter voorgesteld.

HUGO Kuisvrouw?

SANDRA Uw Bartje had alles ondergekotst. Mijnheertje was gaan stappen. Dat is blijkbaar veel leuker dan gaan joggen.

HUGO Onze Bart? Oeioeioeioeioei.

SANDRA Inderdaad. *(imiteert Hugo)* Oeioeioeioeioei. En nu ben ik het kotsbeu, hoort u? Kotsbeu.

HUGO Je weet je woorden wel heel precies te kiezen, jij. ... Zeg eens, Sandra, *(zoekt toenadering)* toen je daarstraks zei dat je op zoek was naar een rijpe man, iemand met ervaring, iemand met een zekere je-ne-sais-pas en een zekere savoir-libre, om het in je eigen woorden te zeggen, meende je dat toen echt?

SANDRA *(argwanend)* Wat bedoelt u?

HUGO Wel euh, luister eens, Sandra, wij zijn geen kinderen meer, euh, zeker ik niet meer, en euh, ..., omdat jij op zoek bent ...

SANDRA *(vol ongeloof)* U bent toch al hier met uw vriendin?

HUGO Mijn vriendin? Neenee, dat moet je verkeerd begrepen hebben. Ze is mijn secretaresse, meer niet.

SANDRA En daarom dacht u ...

HUGO Ja, jij bent nu toch hier, en ik ook, dus, ...

SANDRA *(kwaad)* Wat zegt u?

HUGO Ik zei dat jij nu ...

SANDRA *(kwaad)* Ik heb wel gehoord wat u zei.

HUGO *(wil de situatie nog redden met een grapje)* Waarom vraag je het dan?

SANDRA Hoe durft u! Ik wil nooit, nooit, hoort u mij, nooit nog iets met een Fleerackers te maken. Ik zet geen voet meer in dit huis.

HUGO *(probeert het opnieuw met een grapje)* 't Is eigenlijk een appartement.

SANDRA Aaaaarrghh! Ik pak mijn spullen en vertrek. Voor altijd, hoort u? *(Sandra af in L1)*

HUGO *(tegen de deur)* Enfin, Sandra, heb ik misschien iets verkeerd gezegd?

(Marina op langs R. Ze wil naar R2, maar als ze Hugo ziet draait ze zich terug. Hugo heeft haar echter gehoord en draait zich om.)

HUGO *(verwonderd)* Marina, jij hier?

MARINA Euh ja, zoals je ziet.

HUGO Ja, ik zie het. Daarom konden we er vanmorgen niet in. We dachten al dat hij er de spullen van die andere kamer in opgeslagen had.

MARINA Van die andere kamer?

HUGO Die hij aan het herinrichten is.

MARINA Die hij aan het ... ? Oh ja, natuurlijk, die hij aan het herinrichten is.

HUGO Waarom ben je eigenlijk hier? Toch niet om te verven en te behangen?

MARINA Ik wou er alleen maar een weekendje tussen uit. Yves zit op een congres in Brugge en ik dacht: laat ik maar wat gaan uitwaaien aan zee.

HUGO *(langs zijn neus weg)* Jij bent natuurlijk alleen hier.

MARINA *(onschuldig)* Natuurlijk, papa.

HUGO Omdat de deur gesloten was.

MARINA Dat doe ik altijd. Veiligheid voor alles.

HUGO *(bekijkt haar)* Is alles nog goed tussen Yves en jou?

MARINA *(snel)* Natuurlijk, papa. Het heeft nooit beter gelopen tussen ons twee. Waarom vraagt u dat?

HUGO Zomaar. Zomaar.

MARINA En hoe is het met u en uw vriendin? Bart vertelde me dat u iemand had meegebracht.

HUGO *(kort)* Secretaresse, Marina. Secretaresse.

MARINA Oh, ik dacht ...

HUGO Secretaresse, Marina. Secretaresse. Meer niet. Maar ze voelt zich op het moment niet goed en ze is wat gaan liggen. Ze heeft hoofdpijn. Ik ga vlug kijken of ik ergens een apotheker kan vinden die open is. Aspirientjes kunnen soms wonderen doen.

MARINA Ach zo. Hoofdpijn.

HUGO Tot wanneer blijf je?

MARINA Dat weet ik nog niet. Misschien vertrek ik vanavond al. Ik wil hier niemand storen.

HUGO Wie zou je hier storen?

(Marina af in R2. Hugo kijkt haar even na en gaat dan L af. Johnny komt op langs R. Hij wil naar R2. Sandra komt op uit L1, met bagage. Ze wil vertrekken maar ziet dan plots Johnny.)

SANDRA Johnny?

JOHNY *(draait zich verschrikt om)* Sandra?

SANDRA Ben jij het, Johnny?

JOHNY Ben jij het, Sandra?

SANDRA Oh, Johnny!

JOHNY Oh, Sandra!

SANDRA Oh, Johnny!

JOHNY Oh, Sandra!

SANDRA Wat doe jij hier, Johnny?

JOHNY Dat wou ik net aan jou vragen, Sandra.

SANDRA Zeg eens, je bent toch weer niet aan het klussen zeker?

JOHNY Het is niet begonnen als een klus.

SANDRA Maar het is er wel van gekomen? Johnny, Johnny toch. Waarom hou jij je nog altijd met dat soort duistere zaakjes bezig? Hier wat scharrelen, daar iemand oplichten en dan meestal ook nog zonder succes. Ik dacht dat je verstandiger geworden was.

JOHNY *(fier)* Ik zal nooit verstandig worden.

SANDRA Daarom ben ik ook bij je weggegaan.

JOHNY *(fier)* Dat weet ik. En toen heb ik Marina leren kennen. *(enthousiast)* Weet je dat ik hier ondertussen al honderdvijfzeventigduizend frank verdiend heb. En dat is nog lang niet alles, er zit nog heel wat meer potentiaal in.

SANDRA *(meewarig schuddend)* En je gebruikt nog altijd die dure woorden.

JOHNY *(opschepperig)* Met de familie Flerackers ben ik nog lang niet klaar.

SANDRA Zwijg me stil over de familie Flerackers.

JOHNY *(lachend)* Slechte ervaringen?

SANDRA Ik heb er mijn buik letterlijk vol van.

JOHNY Je hebt me nog altijd niet verteld wat je hier eigenlijk doet.

SANDRA Ach, ik heb me laten opscharrelen door *(spreekt de naam met misprijzen uit)* Bart Flerackers. *(verontschuldigend)* Ja, ik was eenzaam. En toen die zich bezopen had kreeg ik vader Flerackers achter mijn voden. Zijn secretaresse wou blijkbaar niet ...

JOHNY *(lachend)* ... met hem rolbezemen. Sandra, Sandra. Je moet je door hen niet zo vlug laten intimidieren. Je moet ze bekijken als slachtoffers, zoals ik dat doe.

SANDRA Je bent nog geen haar veranderd, Johnny. Nog altijd even schattig en naïef.

JOHNY Jij mag er ook nog altijd zijn, Sandra.

SANDRA Meen je dat?

JOHNY Ja.

SANDRA Oh, Johnny!

JOHNY Oh, Sandra!

SANDRA Waar is de tijd?

JOHNY Die hoeft niet voorbij te zijn. Sandra, ik heb heel veel bijgeleerd de laatste jaren.

SANDRA (*spottend*) Denk je?

JOHNY Ik heb alweer een fantastisch plannetje, maar als jij me helpt zit er voor ons allebei veel meer in. (*overtuigend*) Sandra, samen zullen we die familie Flerackers eens een poepje van eigen deeg laten ruiken. Wat zeg je ervan? Doe je mee? (*merkt haar twijfel*) Ze hebben jou toch ook niet erg fair behandeld, of wel soms?

SANDRA (*overtuigd*) OK. Laat horen, dat plannetje.

JOHNY Kom mee naar de keuken, want ik zou niet graag hebben dat bepaalde personen me hier zouden zien, dat zou wel eens heel slecht voor de gezondheid kunnen zijn.

(Johnny en Sandra gaan allebei langs L naar de keuken. Marina op uit R2. Ze wil naar BKR, maar ze heeft iets gehoord in de keuken en gaat aan het doorgeefluik luisteren. Ze luistert met stijgende verbazing naar het gesprek tussen Sandra en Johnny. Wanneer ze de deur van R1 hoort opengaan verdwijnt ze vliegensvlug in BKR. Josie en Yves komen op uit R1.)

JOSIE Het zal wel aan mij liggen, Yves, maar ik snap er geen fluit meer van. Jij leeft bijna gescheiden van je vrouw en toch wil ze je chanteren omdat je een andere vrouw ontmoet.

YVES Maar dat heb ik je net toch al proberen uit te leggen. Ze weet dat papa heeft gedreigd mij te onterven als hij aan de weet zou komen dat er iets fout zou zitten tussen Marina en mij en dat ik met andere vrouwen zou rotzooien.

JOSIE (*kwaad*) Je wordt bedankt, mijnheer Flerackers.

YVES (*begrijpt zijn vergissing*) Josie, liefje, het spijt me, maar het was echt zo niet bedoeld. Je begrijpt toch wel wat ik wil zeggen, hè Zoianneke?

JOSIE *(bits)* Ik weet het niet meer, Yves. Volgens mij speel je een niet zo proper spelletje met me.

YVES Ik? Maar ik zou niet durven, schatje. Echt niet.

JOSIE Maar waarom zou zij zich dan laten chanteren door jou?

YVES Chanteren, chanteren Dat is zo een vies woord. Een beetje onder druk zetten, dat is alles.

JOSIE Goed. Waarom zou zij zich dan door jou onder druk laten zetten?

YVES *(met de mond vol tanden)* Omdat ..., omdat ..., omdat zij in hetzelfde schuitje zit als ik natuurlijk. *(heeft het gevonden)* Hààr familie zal haar ook onterven als ze een scheve schaats zou proberen te rijden, maar zij weet nu natuurlijk niet dat ik weet dat zij het is die mij probeert te chanteren, enfin, onder druk te zetten, begrijp je? Het is toch allemaal zo klaar als een klontje, niet dan?

JOSIE Ja? Gekke klontjes hebben ze bij jullie.

YVES *(hoort iets)* Sssstt. Kom vlug.

(Yves trekt Josie mee naar R1. Sandra komt langs L op uit de keuken en verdwijnt met haar bagage in L1. Marina komt op uit BKR en wil terug naar R2. Op dat moment komt Johnny langs R op uit de keuken.)

JOHNY *(fluisterend)* Marina!

MARINA Johnny?

JOHNY *(zwoel)* Dag ... Marina!

MARINA *(gaat overdreven uitdagend tegen de deurstijl leunen)* *(al even zwoel)* Dag ... Johnny! Kom je je beloning halen, ... Johnny?

JOHNY *(realiseert zich dat hij eigenlijk iets anders in gedachten heeft)* Euh ..., eigenlijk ...

MARINA Is er iets, Johnny? Is er iets misgelopen?

JOHNY Echt misgelopen niet, maar het is toch niet helemaal uitgekomen zoals we gepland hadden.

MARINA Hoe bedoel je?

JOHNY Ik weet niet goed hoe ik het je moet zeggen, maar je man wou maar vijftigduizend frank geven. Hij zei dat hij nu niet meer kon krijgen bij de bank.

MARINA Zei hij dat? En jij geloofde hem natuurlijk?

JOHNY Wat moest ik anders doen, Marina?

MARINA Heb je het bij je?

JOHNY Ja, *(toont het haar)* hier. Maar euh, als ik me niet vergis had jij me eigenlijk vijftigduizend frank beloofd ...

MARINA ... En? ...

JOHNY Tja, ik dacht ...

MARINA Jij dacht Ah, zit dat zo. Johnny.

JOHNY Marina?

MARINA Je mag het hebben, Johnny, als je dat gelukkig kan maken.

JOHNY Dankjewel, Marina.

MARINA *(ziet de deur van L2 open gaan)* Naar binnen jij, vlug.

(Marina trekt Johnny met zich mee R2 in. Ingrid komt op uit L2. Ze wil naar de keuken gaan. Op dat moment steekt Josie voorzichtig haar hoofd uit R1. Josie ziet Ingrid, maar Ingrid ziet Josie niet. Ingrid langs L af in de keuken.)

JOSIE *(tegen Yves in R1)* Ja, dat moet ze zijn.

STEM YVES Doe het dan.

(Josie gaat aan het raam staan. Ingrid komt terug uit de keuken met een glas water.)

JOSIE *(zenuwachtig)* Dag mevrouw.

INGRID *(kort)* Wie bent u?

JOSIE U kent me niet en wie ik ben doet er eigenlijk niet toe, maar ik zou u even willen spreken.

INGRID Wat wil u? Hoe bent u binnen gekomen?

JOSIE Ik ben een privé-detective en euh, ...

INGRID En wat?

JOSIE ... en euh, mijnheer Flerackers heeft me ingehuurd en euh ...

INGRID En wat? Komt er nog wat van?

JOSIE Hij heeft me ingehuurd om u te volgen, want euh, hij dacht dat u hier, buiten zijn medeweten natuurlijk, iemand zou willen ontmoeten, en dat zou hij natuurlijk ...

INGRID *(verbijsterd)* Wat????

JOSIE Maar hij of uw familie hoeven dat natuurlijk niet te weten.

INGRID Wat???? Wat zeg je???? Hoe durft hij!!! Hoe durf jij!!!!

(Ingrid stuift furieus op Josie af en begint haar te slaan. Josie kan ontsnappen langs R. Hugo komt op langs L.)

HUGO *(tegen Ingrid)* Je hebt geluk, de apotheek hier beneden is van wacht.

INGRID Oooooh!!! Hoe durf je? Jij, jij, ... jij rotzak, jij, jij ... !!!!!

(Ingrid vliegt Hugo aan en nu is hij het die de klappen moet incasseren. Hugo kan ontsnappen naar L2. Bart komt op uit L1.)

HUGO Maar wat heb ik nu weer gedaan? Vrouwen! *(deur L2 dicht)*

BART Wat is dat toch allemaal voor lawaai hier? *(ziet Ingrid nu pas)* Ingrid?

Ingrid, ben jij het werkelijk? Maar wat doe jij hier?

INGRID *(nog furieuzer dan voorheen)* Jij, jij, huichelaar, farizeeër, bedrieger, onderkruiper. Hoe heb ik me zo ooit in jou kunnen vergissen. Hoe durf je!

BART Maar Ingrid, ik weet niet wat je bedoelt.

INGRID Oooooh ! *(ze vliegt Bart aan, slaat hem en vlucht luid snikkend L af)*

BART Wat is er hier toch allemaal aan de hand? Kan iemand me dat asjeblief vertellen?

SANDRA *(is ook uit L1 gekomen)* Vrouwen hebben niet graag dat mannen hen sprookjes vertellen, of had je dat nog niet gemerkt?

BART Maar ik weet niet ...

SANDRA Vrouwen merken zoiets meteen. Ik had ze ook onmiddellijk door, die verhaaltjes van jou.

BART Sandra, ik weet gewoonweg niet wat er gebeurd is. Ik had dan misschien wel wat gedronken, maar zo veel kan dat niet geweest zijn.

SANDRA Daar gaat het nu ook niet over, dat weet je net zo goed als ik, Bart.

BART Maar ik ...

SANDRA *(ernstig)* Lieg niet, Bart, je hebt al genoeg gelogen. Waarom ga je haar niet achterna? Je weet toch dat ze nog altijd van je houdt.

BART Huh? Ingrid? Ingrid! *(gaat haar achterna)*

HUGO *(op uit L2)* Is ze weg?

SANDRA Ja, ze is weg. *(poeslief nu)* Wat was er eigenlijk allemaal aan de hand, ..., Hugo?

HUGO Ze wou me aanvliegen en ik weet begot niet waarom.

SANDRA Laat haar maar met rust. Ze heeft al een paar serieuze ontgoochelingen moeten wegslikken vandaag. Genoeg voor één dag.

HUGO Ik begrijp het niet.

SANDRA Je bent ook een man, en mannen komen van Mars, vrouwen van Venus.

HUGO Wat wil je daar nu weer mee zeggen?

SANDRA Niet zoveel.

HUGO Moet ik me nu schuldig voelen?

SANDRA Waarschijnlijk niet. Ze is geen kind meer. *(verleidelijk, en met nadruk)* Wij zijn ook geen kinderen meer, ..., Hugo. Zeker jij niet.

HUGO *(verward, begrijpt de plotse ommekeer in Sandra's houding niet)* Huh?

SANDRA We weten allebei wat er in de wereld te koop is, is het niet, ..., Hugo?

HUGO Ja? ... Ja, dat is zo.

SANDRA Waarom ga jij niet even op je kamer wat liggen rusten? Misschien kom ik dadelijk dan wel even bij je, hm, wat zeg je daarvan? Dan mag je mij straks je je-ne-sais-pas misschien wel tonen.

HUGO Dàt, beste Sandra lijkt me een uitstekend idee. *(af in L2)*

SANDRA *(hoofdschuddend)* Sandra, Sandra, waar ben je toch weer aan begonnen.

(Sandra wil af in L1, maar op dat moment komt Josie terug op. Josie wil ongezien naar R2, maar Sandra ziet haar.)

SANDRA *(nogal onzeker tijdens het volgende gesprekje)* Mevrouw Flerackers?

JOSIE *(ook nog niet helemaal bekomen van haar gesprekje met Ingrid)* Euh, ... ja?

SANDRA Mevrouw Flerackers, ik zou even met u willen praten.

JOSIE Ik heb niet zoveel tijd.

SANDRA Even maar.

JOSIE Zeg het dan maar.

SANDRA U denkt natuurlijk dat ik het liefje ben van Bart.

JOSIE *(verbaasd)* Is dat dan niet zo?

SANDRA Jawel, 't is te zeggen dit weekend toch, maar er is nog meer.

JOSIE Ja?

SANDRA Eigenlijk ben ik privé-detective.

JOSIE *(opnieuw verbaasd)* Jij ook ... , euh, ... oh ja?

SANDRA Ja. Ik weet niet goed hoe ik het u moet zeggen, maar uw man heeft mij ingehuurd.

JOSIE Mijn man?

SANDRA Ja. Hij denkt namelijk dat u zich af en toe wel eens opzettelijk van bed vergist, als u goed begrijpt wat ik bedoel.

JOSIE (*stomverbaasd nu*) ... ?

SANDRA En ik vrees voor u dat ik hem daarin niet helemaal ongelijk kan geven.

JOSIE Dus mijn man heeft u ingehuurd om mij te bespioneren?

SANDRA Maar hij hoeft natuurlijk nooit aan de weet te komen wat ik allemaal aan de weet ben gekomen.

JOSIE Wat bedoelt u?

SANDRA Voor, laten we zeggen, een slordige tweehonderdduizend frank kan ik zwijgen als een graf.

JOSIE Tweehonderdduizend frank? Maar meisje, dat is chantage.

SANDRA U hoeft echt geen moeilijke woorden te gebruiken, maar ik weet wel zeker dat tweehonderdduizend frank absoluut niet veel is voor het achterhouden van informatie die voor u wel eens lelijke gevolgen zou kunnen hebben.

JOSIE (*onzeker*) Nee, misschien niet. Mijn euh, man weet hier niets van?

SANDRA U bent in veilige handen. U heeft gewoon geluk dat uw man een vrouw heeft ingehuurd om u euh, ... in de gaten te houden. Een man zou u deze kans nooit gegeven hebben.

JOSIE (*onbeholpen*) En hoe had u zich dat dan voorgesteld? Wat moet ik dan doen?

SANDRA Ik stel voor dat we elkaar morgen opnieuw ontmoeten. Laten we zeggen, om 8 uur, op het strand. Met het geld uiteraard.

JOSIE Maar kindje, hoe moet ik aan geld geraken? Het is morgen zondag, alles is dicht.

SANDRA (*onzeker, verrast*) Ah ja? Ik weet zeker dat als u creatief genoeg bent om uw man hoorntjes te zetten, u ook creatief genoeg zult zijn om een hiervoor een oplossing uit te kunnen dokteren, vind u zelf ook niet?

JOSIE Ik zal er eens met Y..., ik bedoel, ik euh, zal er eens over nadenken.

SANDRA Het is in uw eigen belang, mevrouw Fleerackers. Tot morgen? (*Sandra L af*)

JOSIE Ik snap er niets meer van, maar dat zal waarschijnlijk wel aan mij liggen.

YVES (*voorzichtig op uit R1*) En? Is het gelukt? Heb je haar te pakken kunnen krijgen?

JOSIE (*verstrooid*) Wie?

YVES Marina, natuurlijk.

JOSIE Marina? Jaja, maar ik kreeg niet eens de kans om het uit te leggen. Ze vloog me zowat aan toen haar vertelde dat ik privé-detective was en dat jij me had ingehuurd. Ik ben moeten gaan lopen.

YVES Wablief?

JOSIE Ik kan er ook niets aan doen, Yves. Maar er is nog iets gek gebeurd. Toen ik terugkwam werd ik tegengehouden door dat vriendinnetje van je broer. Ze zei dat ze privé-detective was en dat ze door jou was ingehuurd om mij te bespioneren. Ze denkt natuurlijk dat ik je vrouw ben. Ze vroeg geld. Tweehonderdduizend frank, anders zou ze aan jou vertellen dat ik iemand anders heb.

YVES Wablief?

JOSIE Ik begrijp het niet meer. Kan jij nog volgen?

YVES Even niet, nee.

JOSIE Wat voor spelletje speel jij eigenlijk?

YVES Geen enkel, Josie, dat heb ik je toch al verteld. Ik begrijp het zelf ook niet. ... Laat me even nadenken. Waarom zou dat meisje jou, of beter gezegd mijn vrouw, in godsnaam willen chanteren?

JOSIE Misschien zit je broer erachter.

YVES Onze Bart?

JOSIE Ja, ze is toch zijn vriendinnetje.

YVES Ik kan het moeilijk geloven. Mijn eigen broer. Zoiets doe je toch niet.

JOSIE Van je familie moet je het blijkbaar hebben.

YVES (*verontwaardigd*) Zeg nu zelf, waar gaat het met deze wereld naar toe als je nu zelfs je eigen vlees en bloed niet meer kan vertrouwen. Is er dan niets meer heilig?

JOSIE (*ironisch*) Zelfs het huwelijk niet meer.

YVES (*heeft het niet door*) Maar hij is dan tenminste toch nog zo fair om Marina te willen chanteren, en niet mij.

JOSIE Misschien zit hij in geldnood.

YVES Dat zou best kunnen met de levensstijl die hij erop nahoudt.

JOSIE Ik wist niet wat ik moest doen en ik heb maar beloofd dat ik haar morgen het geld zou brengen.

YVES Dat heb je goed gedaan, meid. Maar nu gaan we eerst wat proberen te slapen. (*Josie wil R1 in*) Maar niet hier. We gaan naar het hotelletje hiernaast. Ondertussen bedenk ik wel wat.

(Yves en Josie allebei R af. De deur van R2 gaat open. Marina kijkt even, ziet dat er niemand is en duwt Johny naar buiten.)

MARINA Vooruit, weg jij.

JOHNY Maar Marina, ...

MARINA Jij kan hier onmogelijk blijven. Veel te gevaarlijk. Ik wil niet dat iemand jou hier ziet. Hiernaast is een hotelletje, waarom ga je daar niet overnachten.

JOHNY Maar dat kost geld.

MARINA (*quasi-kwaad*) Heb jij vandaag dankzij mij niet zomaar eventjes vijftigduizend frank, wat zeg ik, vijftigduizend frank verdiend?

JOHNY Ach ja, nu je het zegt. Maar mijn beloning in natura dan?

MARINA Johny, Johny toch.

JOHNY (*smachtend-vragend*) Marina?

MARINA (*beslist*) Nee, Johny, er valt niks meer te ...

JOHNY ... nesten?

MARINA Maak dat je weg komt, Johny, vooraleer ik me bedenk.

JOHNY (*begrijpt het*) Dag Marina.

MARINA Dag Johny. Het was fijn je gekend te hebben. Ga nu maar.

JOHNY Ja. Dag. (*doet alsof hij weg gaat, maar draait zich terug als Marina de deur van R2 dicht gedaan heeft*) Yes! (*gaat nu aan de deur van L2 staan luisteren*)

SANDRA (*op*) Johny!

JOHNY Sandra! Is het gelukt? Heeft ze gebeten?

SANDRA Ja hoor, ze sribbelde bijna niet tegen. Morgenvroeg brengt ze het geld.

JOHNY Zie je wel? Ik had het je toch gezegd. En nu moet je de oude Flerackers nog wat bewerken.

SANDRA Daar ben ik al mee bezig geweest en ik denk dat hij er helemaal klaar voor is.

JOHNY Fantastisch. Sandra, schat, jij hebt meer talenten dan je zelf vermoedt, alleen heb je er nooit mee leren werken.

SANDRA We zullen zien, zei de blinde, en hij trouwde met een dom blondje.

JOHNY Yes! En dan, liefje, maken we een wereldreis, wij twee. Naar Benidorm.

SANDRA Oh, Johny!

JOHNY Oh, Sandra! Maar nu ga ik er vandoor. Als je me nodig hebt, ik ben in het hotelletje hiernaast. Succes. Tot morgen. (*R af*)

SANDRA Tot morgen, Johny! (*zichzelf opladend*) Vooruit, Sandra-meid, maak er een korte pijn van. (*klopt op de deur van L2*) Mijnheer Flerackers. Hugo! Hugootje! Ben je er nog?

HUGO (*op uit L2 in pyjama*) Ik wel ja. Maar de hoop dat jij er ook nog zou zijn had ik al bijna opgegeven.

SANDRA Dat was niet nodig. Waarom zou ik in hemelsnaam weglopen als ik zo een grote vis zou kunnen binnen halen? Hm?

HUGO Goeie vraag. Waarom kom je niet binnen?

SANDRA Ook een goeie vraag.

HUGO En het antwoord is ... ?

SANDRA *(stralend)* Bevredigend.

HUGO *(kijkt niet-begrijpend)* Hè?

SANDRA *(onzeker)* Bevre... *(glimlachend)* bevestigend!

(Marina heeft deze laatste woordenwisselingen vanuit R2 gevolgd. Hugo en Sandra allebei af in L2. Ondertussen is Ingrid op het strand verschenen. Even later komt Bart het appartement binnen. Hij ziet er erg teleurgesteld uit. Hij neemt iets te drinken en gaat aan het raam staan. Plots ziet hij Ingrid op het strand. Hij opent het raam en begint te schreeuwen.)

BART Ingrid! Ingrid!! Ingrid!!!! *(maar Ingrid hoort hem niet)*

EINDE VAN HET VIERDE BEDRIJF

VIJFDE BEDRIJF

(We zien Sandra op het strand. Ze staat te wachten en kijkt op haar horloge. Yves komt aangewandeld. Sandra wordt nerveus.)

YVES Dag Sandra.

SANDRA Dag ... Bart? Wat doe jij hier?

YVES Zeg maar Yves.

SANDRA De tweelingbroer?

YVES Juist, ja. *(onschuldig)* Verwacht je iemand?

SANDRA Nee, helemaal niet. Hoe kom je daarbij? Ik ben gewoon wat aan het wandelen.

YVES Oh, ben je aan het wandelen? Ik dacht dat je misschien op iemand stond te wachten. Je ziet eruit alsof je op iemand staat te wachten.

SANDRA Zie je dat dan?

YVES Je staat al een kwartier op dezelfde plaats. Ik zag je vanuit mijn kamer in het hotelletje.

SANDRA Euh, ik was even aan het uitrusten.

YVES Mocht je misschien heel toevallig op Marina staan te wachten ...

SANDRA *(te snel)* Ik sta helemaal niet op Marina te wachten.

YVES ... dan kan ik je wel vertellen dat je hier nog tot sint-juttemis kan blijven staan.

SANDRA *(kijkt om zich heen)* Tot waar?

YVES Ze zal niet komen.

SANDRA Ik begrijp niet ...

YVES Toch wel, ik denk dat je het juist heel goed begrijpt. Ze heeft me alles verteld. Zeg maar tegen Bart dat deze vlieger hier vandaag zo niet opgaat.

SANDRA *(kijkt verbaasd in de lucht)* Vlieger? ... Bart?

YVES *(ook verbaasd nu)* Ja, wie anders? *(pauzeert even om na te denken)* Hij heeft je toch gestuurd, of niet soms?

SANDRA *(te snel)* Niemand heeft me gestuurd.

YVES *(begint iets te vermoeden)* Zeg eens ... jij speelt toch niet onder één hoedje met die andere *(gaat dreigend op haar af)*, die ... die ...

SANDRA *(slikkend)* Johnny?

YVES ... die mij ook al eens in de tang heeft gehad?

SANDRA *(bang, toegevend)* Hij zei dat het heel gemakkelijk zou gaan en dat ze zonder problemen zou betalen.

YVES Haar kennende zou ze dat waarschijnlijk ook wel doen, maar je hebt een heel klein foutje gemaakt, meisje. Je hebt niet Marina aangesproken.

SANDRA Hoe bedoelt u?

YVES Je had mijn vriendin te pakken, en niet mijn vrouw. En wees er maar absoluut van overtuigd dat ik helemaal niet van plan ben om ook nog eens een tweede keer te betalen, dat heb ik die Johnny van jou toch duidelijk aan zijn verstand gebracht, dacht ik.

SANDRA Maar we wilden helemaal niet ...

YVES Weten jullie dan niet dat chantage het allergeeftenste is waartoe een mens zich kan verlagen? *(hoofdschuddend)* Ik begrijp er niets meer van. Waar gaat het met deze wereld toch naar toe!

SANDRA *(kijkt links en rechts)* Ik weet het niet.

YVES Als je dan toch per se iemand wil euh, ... benaderen, zorg er dan in de toekomst voor dat je de juiste persoon voor je hebt. In dit geval mijn vrouw, dus.

SANDRA Maar wie is dat dan?

YVES Die andere blonde natuurlijk.

SANDRA Maar dat is toch Barts vrouw?

YVES Barts vrouw? Kindje, onze Bart is nooit getrouwd geweest. Hij zou niet goed worden bij het idee alleen al.

SANDRA Ik dacht dat zij met hem getrouwd was.

YVES Hoe kom je daarbij?

SANDRA Ze zei toch dat ze mevrouw Flerackers was.

YVES Natuurlijk is ze mevrouw Flerackers. Ze is mijn vrouw.

SANDRA Oh nee!

YVES Wat is er?

SANDRA Ik heb het zelfs tegen Ingrid gezegd.

YVES Wat heeft die daarmee te maken?

SANDRA Ze is een ex van Bart, maar blijkbaar leeft er toch nog iets tussen die twee. Ze wil hem terug.

YVES *(lacht)* Ingrid en Bart? Dat zal papa niet zo fijn vinden.

SANDRA *(ook lachend)* Die? Die is haar al lang vergeten.

YVES Wat bedoel je?

SANDRA Niets. Niets.

YVES Kijk uit met de spelletjes die je speelt, Sandra.

SANDRA Ik? Ik speel helemaal geen spelletjes.

YVES Dat heb ik nog niet zo gek lang geleden nog iemand horen zeggen en nu moet die iemand heel goed uitkijken dat hij zijn gat en misschien nog veel meer niet verbrandt.

SANDRA Het is echt waar hoor.

YVES Zeg maar tegen die Johnny van jou dat hij mijn verwittiging niet vergeet. En als ik jou was zou ik de rest van dit gesprek maar zo snel mogelijk proberen te vergeten, begrijp je?

SANDRA Ik begrijp het.

YVES Dan is het goed.

SANDRA Je lijkt veel op je broer.

YVES Dat weet ik. We zijn dan ook een tweeling.

SANDRA Dat bedoelde ik niet.

YVES Oh nee?

SANDRA Van karakter.

YVES Ook zo zacht?

SANDRA Nee, zo onuitstaanbaar soms. ... Dan ga ik maar.

YVES Doe dat. Doe dat.

(Sandra en Yves allebei af. In het appartement is Marina ondertussen uit R2 gekomen. Ze gaat naar L2 en klopt op de deur.)

MARINA Papa! Papa, zou ik je even kunnen spreken?

HUGO *(doet de deur open)* Wat is er?

MARINA Mag ik je misschien een goede raad geven?

HUGO *(verbaasd)* Ga je gang.

MARINA Het zijn misschien mijn zaken niet, maar je kan maar beter goed uitkijken met die Sandra.

HUGO Wat weet jij daarvan?

MARINA Ik heb jullie gisterenavond gezien.

HUGO *(niet op zijn gemak)* Wat wou je me eigenlijk vertellen?

MARINA Ze is uit op geld.

HUGO Hoe weet jij dat?

MARINA Ik heb per toeval iets gehoord wat ik niet zou mogen gehoord hebben. En daarbij, ze heeft mij ook al goed liggen gehad.

HUGO Oh ja?

MARINA Ik heb iets stoms gedaan.

HUGO Dat ben ik van jou niet gewend.

MARINA Ik heb haar geld geleend.

HUGO Hoeveel?

MARINA Tweehonderdduizend.

HUGO Hoeveel?

MARINA Tweehonderdduizend.

HUGO Zoveel? Welke idioot haalt het in zijn hoofd om tweehonderdduizend frank te lenen aan een wildvreemde?

MARINA Ik.

HUGO En je denkt niet dat je het geld nog terug ziet?

MARINA Daar ben ik wel zeker van, na hetgeen ik gehoord heb. En ik weet ook dat ze nu jou aan je vel, of beter gezegd aan je portemonnee gaat proberen te zitten.

HUGO Sandra?

MARINA Jazeker, die onschuldige Sandra.

HUGO *(hoofdschuddend)* Is er dan geen enkele vrouw meer te vertrouwen?

MARINA We zijn niet allemaal zo.

HUGO Nee? Ben jij daar wel zeker van? Zou jij je hand in het vuur durven steken voor jezelf?

MARINA *(lachend)* Mijn hele hand misschien niet, maar toch zeker het eerste kootje van mijn pink. *(ze lachen allebei)*

HUGO Maar wat is ze dan van plan?

MARINA Dat weet ik niet precies, maar we komen er wel achter. ... En, als jij me zou willen helpen dan kan ik waarschijnlijk mijn geld recupereren.

HUGO Wat wil je dan dat ik doe?

MARINA *(hoort iemand aan de deur)* Kom mee, ik leg het je wel uit.

(Marina trekt Hugo mee R2 in. Sandra komt zuchtend op langs L. Ze kijkt even rond en gaat dan zitten. Hugo op uit R2. Hij trekt de deur achter zich dicht.)

HUGO *(vrolijk)* Wie we daar hebben. Mijn lieve Sandra. Je was zo vroeg op vanmorgen?

SANDRA Ik wou een frisse neus halen. Het was een ... *(opnieuw verleidelijk)* nogal vermoeiende nacht vannacht, vond ik.

HUGO Vond je? Daar heb ik anders niet zoveel van gemerkt.

SANDRA Hoor hem. Superhugo!

HUGO Met mannen is het zoals met goede wijn. Hoe ouder ...

SANDRA ... hoe moeilijker de flessen open gaan, jaja. Je mag trouwens niet vergeten dat ik al van vrijdagavond hier ben. Met Bart, remember?

HUGO Ach ja. Luister eens Sandra, ik wou je eigenlijk wat vragen, maar het is niet zo vanzelfsprekend.

SANDRA Dat is gek. Je neemt me de woorden uit de mond. Ik wou net hetzelfde doen.

HUGO Maar ik was eerst.

SANDRA Ladies first?

HUGO Vandaag niet.

SANDRA Vooruit dan maar. Wat wou je me vragen?

HUGO (*heel enthousiast*) Ik heb net een fantastische tip gekregen voor de paardenrennen van zo dadelijk. Een goede vriend van me belde me op, hij heeft heel toevallig inside-informatie in handen gekregen. Als ik nu zou kunnen inzetten, dan win ik gegarandeerd een heleboel geld, maar ik heb niets bij me. Nu dacht ik, jij bent toch van hier, zou jij me niet vlug aan honderdduizend frank kunnen helpen?

SANDRA Hoeveel?

HUGO Een honderdduizend. Je leent ze me natuurlijk alleen maar. Het kan gewoon niet mis gaan. Enne ... je krijgt tien procent van de winst. Wat denk je ervan? Het is echt een buitenkansje hoor.

SANDRA Ben je absoluut zeker?

HUGO Honderd procent.

SANDRA Ik moet erover nadenken.

HUGO Daar is geen tijd voor, Sandra. De wedstrijd begint over een kwartiertje. Als we vlug zijn ben ik nog net op tijd om in te zetten in het kantoortje hier beneden.

SANDRA OK. Ik zal zien of ik zo snel nog iets bij elkaar kan scharrelen.

(Sandra snel af. Hugo wrijft zich in de handen. Bart op uit L1. Hij ziet er nogal ongelukkig uit.)

HUGO Ook een goedemorgen. Scheelt er iets, jongen?

BART (*kortaangebonden*) Wat zou er schelen?

HUGO Des te beter. Hou je dan maar goed vast, want ik heb slecht nieuws voor je.

BART Dat kan er nu nog wel bij.

HUGO Ik heb net gehoord dat die Sandra van jou niet helemaal zuiver op de graat is. Ze heeft Marina geld afgetroggeld en wou mij hetzelfde lappen. Kijk dus maar heel goed uit als je misschien nog plannen met haar zou hebben.

BART (*schamper*) Als ik al plannen met haar zou hebben, dan vrees ik toch dat ik te laat zou zijn, want ik heb me geloof ik weer eens van onder mijn ogen de kaas

van mijn brood laten pikken. ... Zag ik haar gisterenavond niet jouw kamer binnen gaan?

HUGO Euh ...

BART Maak je maar niet ongerust, lieve vader, ze interesseert me niet. Ze is trouwens te jong.

HUGO Vind je?

BART Voor mij althans, en daarbij, ik ben gisteren de vrouw van mijn leven weer tegen het lijf gelopen.

HUGO Weer?

BART Ja, we hebben vroeger al een keer een relatie gehad, maar ik was er toen nog niet klaar voor.

HUGO Nu wel, denk je?

BART Ja. Helemaal. ... Je kent haar.

HUGO Ingrid.

BART Ingrid, ja. Weet jij waar ze is?

HUGO Hoe moet ik dat nu weten? Ik heb haar sinds gisterenavond ook niet meer gezien. Maar ooit zal ze wel terugkomen. Haar bagage staat hier nog.

BART Ik heb haar overal lopen zoeken. ... Sorry, vader.

HUGO Het geeft niet. Je verdient haar.

BART Bedankt. *(lacht)* Succes met Sandra. *(begint te zingen)* 'Breng die rozen naar Sandra, voor ze de stad verlaat, breng die rozen naar Sandra, 't is misschien niet te laat.'

HUGO *(lachend)* Weg jij.

SANDRA *(L op)* Riep iemand mijn naam?

HUGO Ja, ik.

SANDRA Dag Bart.

BART Dag Sandra. Enne..., voor ik het vergeet, bedankt voor de poetsbeurt.

SANDRA Die van het appartement of die van jezelf?

BART Allebei eigenlijk.

SANDRA Graag gedaan, voor die ene keer. ... Heb je haar al gevonden?

BART Nee, nog niet. Ik ga verder zoeken. Let jij maar op mijn vader. *(af)*

HUGO Heb je nog iets kunnen regelen?

SANDRA Gelukkig wel. Een vriend van me kon het geld lenen. Maar er is een klein probleempje. Hij wil meedoen.

HUGO Dat is geen enkel probleem. Voor hoeveel?

SANDRA Hetzelfde. Honderdduizend.

HUGO Waar heb je het?

SANDRA Hier. *(laat hem de tas met het geld zien)* Maar ik loop wel even met je mee als je het niet erg vindt.

HUGO Euh...

MARINA *(op uit R2)* Sandra! Goedemorgen. Goed geslapen?

SANDRA Dat valt best mee. Euh, zou ik u even kunnen spreken?

HUGO *(met knipoog naar Marina)* Ik moet nu echt gaan, Sandra.

SANDRA Ja, ga maar. *(ze geeft hem de tas met geld)*

HUGO Tot zo dadelijk. *(af)*

MARINA Zeg het nu maar, waarom wou jij me spreken?

SANDRA U denkt natuurlijk dat ik het vriendinnetje van Bart ben.

MARINA *(onschuldig)* Is dat dan niet zo?

SANDRA Eigenlijk niet meer, maar daar gaat het nu niet om.

MARINA Waar gaat het dan wel om?

SANDRA Eigenlijk ben ik een ...

MARINA *(quasi-verbaasd)* Je gaat me toch niet vertellen dat je eigenlijk een privé-detective bent ...

SANDRA *(stomverbaasd)* Ja ...

MARINA ... en dat mijn man je heeft ingehuurd ...

SANDRA Ja ...

MARINA ... om mij te bespioneren ...

SANDRA Ja ...

MARINA ... omdat hij denkt dat ik hem bedrieg ...

SANDRA Ja ...

MARINA ... maar dat hij dat allemaal niet aan de weet hoeft te komen ...

SANDRA Ja ...

MARINA ... en dat je mij nog een kans wil geven als ik maar over de brug kom, is het niet?

SANDRA *(met het hoofd schuddend)* Van een brug weet ik niks, *(nu knikkend)* maar voor de rest ... Hoe weet u dit allemaal?

MARINA Hoe ik dat weet? Ik ken dat verhaal, meisje, en wel beter dan jij denkt. Waarom ga je het hem nu niet vertellen? Je mag hoor.

SANDRA *(kijkt naar de deur en wil naar buiten want ze begint iets te begrijpen, maar weet nog niet goed wat)* Ik begrijp niet ...

MARINA Oh ja, wat die paardenrennen betreft, Hugo zei wel dat hij honderd procent zeker was, maar daar ben ik zo zeker nog niet van.

SANDRA *(begint al iets meer te begrijpen)* Hugo? Hugo! *(wil af)*

HUGO *(L op) (gespeeld)* Ik begrijp er niets van. Hij zei dat hij absoluut zeker was. Er kon niets mis gaan.

SANDRA Waar is het geld?

HUGO Het geld?

SANDRA Mijn geld?

HUGO Jouw geld? *(zuchtend)* Ingezet en verloren, liefje. Die fraaie vriend van me heeft me belogen. Jammer, maar helaas.

SANDRA Oh jij rotzak! *(L af)*

HUGO Ben ik geen geboren toneelspeler? *(geeft haar het geld)* Asjeblijf. En kijk een beetje uit in het vervolg, wil je?

MARINA Dat zal ik zeker doen.

(Ingrid op)

HUGO Ingrid? Jij hier? Eindelijk! We waren allemaal zo ongerust. Bart is al de hele avond en morgen al naar je op zoek.

INGRID Ongerst? Jullie? Eerst stuur je me een privé-detective op mijn dak en dan zou je plots ongerust zijn. Ik kom mijn koffer halen en dan vertrek ik. Ik heb mijn lesje hier al lang geleerd.

HUGO *(verbaasd)* Een privé-detective? Hoe kom je daarbij? Waarom zou ik zoiets doen?

INGRID. Nu is het te laat voor mooie praatjes. Wie anders zou zoiets doen? Sinterklaas zeker. Of Bart? Of de vrouw van Bart misschien?

HUGO De vrouw van Bart? Hoe kom je daar nu weer bij? Je raaskalt, Ingrid. Onze Bart is niet eens getrouwd. Nooit geweest trouwens.

INGRID Maar Sandra heeft het me verteld.

HUGO Als ik jou was dan zou ik die Sandra maar niet te veel geloven. Er zijn er hier nog die slechte ervaringen met haar gehad hebben, is het niet, Marina?

MARINA Euh ... jaja.

INGRID Wie bent u?

MARINA Marina Fleerackers, de vrouw van Yves.

HUGO Ik begrijp niet waarom iemand een privé-detective achter je aan zou sturen.

INGRID Ik al helemaal niet.

MARINA *(begint het te begrijpen)* Misschien hebben ze je wel voor iemand anders aangezien?

HUGO *(bekijkt Marina vreemd)* Ik weet alleen dat Bart zoiets nooit zou doen. Het is misschien dan wel een beetje een flierefluiter, maar aan dat soort praktijken doen wij in onze familie niet mee. Daarvoor steek ik mijn hand in het vuur.

MARINA Ik zou voor alle zekerheid toch alleen maar beginnen met het eerste kootje van je pink.

HUGO Trouwens, hij houdt nog altijd van je. Hij heeft het me zojuist nog verteld.

INGRID Bart? Waar is hij?

MARINA Hij is nog altijd op zoek naar je.

INGRID En ik heb hem nog wel geslagen gisteren.

HUGO *(droogjes)* Hem niet alleen.

INGRID Maar jij had het verdiend.

HUGO Dat is waar.

MARINA Dat kan ik geloven.

BART *(op)* Ingrid! Eindelijk heb ik je gevonden!

INGRID *(stort zich in zijn armen)* Oh, Bartje!

HUGO *(diplomatisch)* Ik ga ondertussen mijn koffer pakken, want ik geloof dat ik thuis nog wel wat werk heb liggen. Misschien zou jij dat ook maar beter doen, Marina *(af in L2)*

MARINA Misschien wel, ja. *(af in R2)*

BART Ik heb je de hele nacht gezocht. Waar heb je overal gezeten?

INGRID Ik heb langs het stand lopen wandelen, daarna ben ik nog ergens iets gaan eten en drinken, en toen ben ik opnieuw gaan wandelen, geloof ik. Ik was kwaad. Ik weet het allemaal zo precies niet meer.

BART Ik wist helemaal niet dat je mijn vader kende en dat je zijn vriendin was.

INGRID Dat ben ik ook helemaal niet, dat heb ik je gisteren toch allemaal al uitgelegd.

BART Gisteren? Je hebt me gisteren helemaal niets verteld. Ik zag je, je kwam op me afgestormd en voor ik het wist had ik al een paar stevige lellen rond mijn oren.

INGRID Dan was jij het zeker ook niet die me probeerde te troosten? Of was je werkelijk zo zat als Sandra beweerde?

BART *(roept)* Maar ik was helemaal niet zat, ik was ziek! ... Ingrid, liefje, ik heb gisteren helemaal niet met je gepraat.

INGRID *(geraakt)* Dan zal ik het wel gedroomd hebben.

BART Tenzij *(frank valt)* ... Ja, natuurlijk, dat is het! Het moet mijn broer Yves geweest zijn die zich voor mij heeft uitgegeven.

INGRID Maar waarom zou hij zoiets doen?

BART Waarschijnlijk omdat hij niet op dat congres in Brugge was zoals hij iedereen heeft willen doen geloven. Hij gaf zich voor mij uit zodat niemand erachter zou komen dat hij hier was.

INGRID Daarom deed je zo koel toen je ons gisterenmorgen binnen liet.

BART Maar ik heb jullie niet binnen gelaten.

INGRID Dat bedoel ik ook. De profiteur. Ik heb hem zelfs verteld dat ik van hem hield.

BART Van hem?

INGRID Maar ik bedoelde jou natuurlijk.

BART *(zacht)* Is dat zo?

INGRID Ja.

BART Wil je het nog een keer zeggen? Je krijgt een tweede kans.

INGRID Bart, ik hou van je.

BART Ik hou van je, Ingrid.

INGRID 'Wie jou wil minnen hoeft absoluut niet met je vader en zeker niet met je broer te beginnen!'

BART Huh?

INGRID Laat maar.

BART Ingrid, wil je met me trouwen?

INGRID Ja. Zeker weten.

(Bart draagt Ingrid af in L1. Marina komt op uit R2. Ze gaat aan het raam staan en ziet het volgende tafereel gebeuren. Johnny loopt over het strand. Hij ziet er goed kwaad uit. Sandra loopt vlak achter hem.)

SANDRA Maar wat is er dan, Johnny? Waarom ben je zo kwaad?

JOHNY Omdat iemand mijn geld gepikt heeft, natuurlijk. Ik ben vijf minuutjes niet op mijn kamer en het is foetsie! Kan je dan werkelijk niemand meer vertrouwen op deze wereld?

SANDRA Johnny ..., ik moet je iets bekennen. ... Ik heb het geld weggenomen.

JOHNY Jij?

SANDRA Ik wou het je nog vragen, maar je was er niet.

JOHNY Had je dan geen vijf minuutjes kunnen wachten?

SANDRA Nee, het was dringend.

JOHNY Maar waarom? Waar is het nu?

SANDRA Ik had een hele goede tip gekregen voor de paardenrennen, het kon gewoon niet fout gaan. We zouden er een heleboel geld aan verdienen.

JOHNY De paardenrennen? 's Zondagsmorgens?

SANDRA Weet ik veel.

JOHNY Sandra, Sandra toch. Heb je je weer in doekjes laten doen? Is het dat wat je me wil vertellen?

SANDRA Ja.

JOHNY Wie heeft je die 'tip' gegeven?

SANDRA Hugo. *(we zien Hugo nu het appartement verlaten, met bagage)*

JOHNY Hugo?

SANDRA Ja, Hugo, de vader van Bart en Yves.

JOHNY Ik geloof dat ik het begin te begrijpen.

SANDRA *(citeert Johnny)* 'Ik zal nooit verstandig worden'.

JOHNY Oh, Sandra!

SANDRA Oh, Johnny! *(ze omhelzen elkaar)*

JOHNY Kom, meid, we mogen niet bij de pakken blijven zitten.

SANDRA Nee, het is te koud om hier te blijven zitten.

(Johny en Sandra wandelen af. Langs de andere kant komt Josie over het strand aangewandeld. Ze gaat zitten. Even later komt Hugo voorbij gewandeld. Hij blijft bij Josie staan.)

HUGO Dag.

JOSIE Dag.

HUGO U zit hier zo alleen.

JOSIE Ach.

HUGO Heeft u verdriet?

JOSIE Ach.

HUGO Als ik iets voor u kan doen? Praten wil wel eens helpen.

JOSIE Ach. Wat zou ik u kunnen vertellen? Dat ik me weer eens mooi heb laten beetnemen?

HUGO Dat overkomt de besten. Het is zelfs mij al overkomen.

JOSIE Ik was hier voor een weekendje met een 'zogezegde' vriend. Ik ken hem al een paar weken. Eerst was hij niet getrouwd, maar vandaag kwam ik erachter dat dat wel zo is. Maar zijn huwelijk stelt niets meer voor, zegt hij dan. Zijn vrouw is een canaille en hij blijft alleen maar bij haar voor de schijn. Voor het oog van de familie en voor de erfenis, want die vader moet er warmpjes in zitten en heel wat te verdelen hebben. En toen was het weer dit, en toen was het weer dat. Ik weet niet meer wat ik nog allemaal moet geloven. Hij speelt spelletjes met me. Mannen! Bah!

HUGO Breek me de bek niet open. Ik was hier aan zee met mijn secretaresse. Ik dacht dat ze wel wat voor me voelde maar toen puntje bij paaltje kwam moest ze niets van mij hebben. Ze was alleen geïnteresseerd in mijn zoon en ze ging er ook met hem vandoor. En die zijn vorige vriendin probeerde me ook nog een poot uit te draaien. Vrouwen! Bah!

(Hugo en Josie kijken elkaar aan en glimlachen.)

JOSIE Hoe heet u?

HUGO Hugo. Zeg maar jij. En u?

JOSIE Josie. Zeg maar jij.

HUGO Josie.

JOSIE Hugo.

HUGO Zeg Josie, luister eens. Ik heb hier in de buurt een appartementje. Heb je zin om met me mee te gaan? We kunnen wat drinken, elkaar wat beter leren kennen ... Wat vind je ervan?

JOSIE Ach ja, waarom ook niet? Wat hebben we eigenlijk te verliezen?

HUGO Niet zoveel.

JOSIE Toch zeker niet onze onschuld, vermoed ik.

HUGO Daar zou je wel eens groot gelijk in kunnen hebben, Josie.

(Hugo en Josie wandelen allebei weg, richting appartement. Marina staat nog altijd aan het raam. Ze heeft ook dit tafereel gezien en vindt het best wel grappig. Yves komt zingend op langs R. Yves en Marina weten allebei heel goed wat er allemaal gebeurd is, en ze weten ook van elkaar dat ze het weten. Toch proberen ze nog even de schijn op te houden.)

YVES *(quasi-verbaasd)* Marina? Wat een verrassing! Wat doe jij hier?

MARINA Dat kan ik net zo goed aan jou vragen. Wat doe jij hier?

YVES Het congres was al vroeg afgelopen, veel vroeger dan gepland. Ik dacht, ik ga nog even naar mijn appartementje, het is al zo lang geleden.

MARINA Jammer dat je dan je werkkledij niet meegebracht hebt.

YVES Mijn werkkledij?

MARINA Ja, je bent die andere slaapkamer toch aan het herinrichten, zei papa. Dan had je nog wat verder kunnen werken.

YVES Oh ja, natuurlijk. ... Jaja, jammer.

MARINA Hoe schiet het eigenlijk op?

YVES Goed, goed.

MARINA *(insinuerend)* Heb je het plafond al gewit?

YVES Neenee, nog niet.

MARINA Hmmmm.

YVES Maar wat doe jij hier?

MARINA Uitrusten. We werken allebei zo hard en dan al die wilde nachten ... *(Yves bekijkt haar vragend)* die we samen doorbrengen Een mens zou voor minder door de knieën gaan.

YVES Ja, daar heb je gelijk in.

MARINA Dus toen jij naar dat congres vertrokken was dacht ik: 'waarom zou ik mezelf niet eens verwennen met een lekker lui weekend aan zee, *(met nadruk)* helemaal in mijn eentje'.

YVES Groot gelijk, schat. Ben je trouwens al lang hier?

MARINA Van vrijdagavond. Maar ik wou eigenlijk net naar huis gaan. Ik wil Bart niet langer storen.

YVES Is onze Bart ook hier?

MARINA Ja, met zijn vriendinnen. Zijn oude en zijn nieuwe. Maar zijn oude is goddank alweer vertrokken. Met haar nieuwe vriend. En papa is ook hier.

YVES Is papa ook hier?

MARINA Ja. Hij was hier met zijn nieuwe secretaresse. Hij wou haar blijkbaar versieren maar dat zag zij dan weer niet zitten en ze is dan ondertussen maar Bart zijn nieuwe vriendin geworden. (*spottend*) Maar zoals het een goede Fleerackers betaamt heeft papa zich dat niet aan het hart laten gaan, want ik zag hem net op het strand met alweer een andere vrouw, en dan wel nog eentje van bij ons uit de buurt. Je kent haar misschien wel. ... Yves, je hebt heel wat gemist ... op dat congres in Brugge.

YVES Zo te horen wel, ja.

MARINA Hoe was het daar eigenlijk? Ik heb je er nog niets over horen vertellen.

YVES Ik heb ook de kans nog niet gekregen.

MARINA Dan krijg je ze nu.

YVES Wel euh, ..., veel valt er niet te vertellen. Je kent dat soort congressen toch, Marina.

MARINA Eigenlijk niet.

YVES Het is nogal saai en droog. We hebben vooral nieuwe technieken geoefend euh (*herstelt zich vlug*) besproken, besproken.

MARINA Ach zo. En is er niets speciaals gebeurd?

YVES Nee, wat zou er moeten gebeurd zijn?

MARINA Ik weet het niet. Er kan van alles gebeuren op zo een congres, is het niet?

YVES Nu je het zegt, ik heb gisterenvond, toen ik met een paar collega's de stad in wilde rijden wel wat problemen gehad met de wagen.

MARINA Je meent het. Toch niets ernstigs zeker?

YVES Toch wel. Vrij serieuze motorproblemen zelfs. Ik ben dan halsoverkop op zoek moeten gaan naar een garage. Ongelooflijk wat die mannen durven vragen. Heb je enig idee van wat ik heb moeten betalen?

MARINA Nee.

YVES Tweehonderdduizend frank.

MARINA Hoeveel?

YVES Je hoort het goed. Tweehonderdduizend frank. Wisselstukken, arbeidsloon, weekendwerk, nachtwerk, BTW ... En onmiddellijk te betalen of je krijgt de auto niet mee.

MARINA Het is niet waar!

YVES Ja, toch. Maar ik had natuurlijk niet zoveel geld bij me, maar een collega van me kende daar een bankdirecteur ... en zo heb ik dan geld kunnen afhalen ... van jouw rekening.

MARINA Van mijn rekening?

YVES Ja, die van mij was zo goed als leeg.

MARINA Jij durft, jij.

YVES Sorry.

MARINA Gelukkig heb ik gisteren een meevallertje gehad. Kijk eens. *(laat hem het geld zien)*

YVES *(stomverbaasd)* Hoe kom jij daaraan?

MARINA Gekregen.

YVES Gekregen?

MARINA Ja. Ik kwam gisterenavond iemand tegen en hij gaf het me.

YVES Zomaar?

MARINA Ja, zomaar.

YVES Wie doet nu zoiets?

MARINA Een garagist, hier uit de streek.

...

YVES *(berouwvol)* Marina, het spijt me. Ik zal het nooit meer doen.

MARINA Ik zal het nooit meer doen, Yves.

(Terwijl ze elkaar omhelzen en kussen komen Johny en Sandra op.)

JOHNY We willen jullie niet storen, maar Sandra en ik hebben zojuist besloten om een agentschap op te richten voor mensen met huwelijksproblemen. Als jullie ooit van onze diensten gebruik zouden willen maken ...

MARINA EN YVES Buiten!

DOEK